

۱۸۷
هوعلر ۱۳۱

هذا کتاب مستطاب
فتح الغرائب

دو اسرار علوم غریبیه

در بیان طالع نامه زنان و مردان

در بیان طالع نامه بیماران

در بیان اسرار هفتادو دو دیو

در بیان طالع نامه کواکب و ستارگان

در بیان باطل السحر و احضار ارواح و جن

هفت پریان و موکلین و تسخیرات

تألیف:

شیخ امام معین الدین ابو عبدالله محمد

معروف به مبارکشاه بلخی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الْحُكْمُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ

وَالرَّحْمٰنُ أَكْبَرُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الْحُكْمُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ

وَالرَّحْمٰنُ أَكْبَرُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

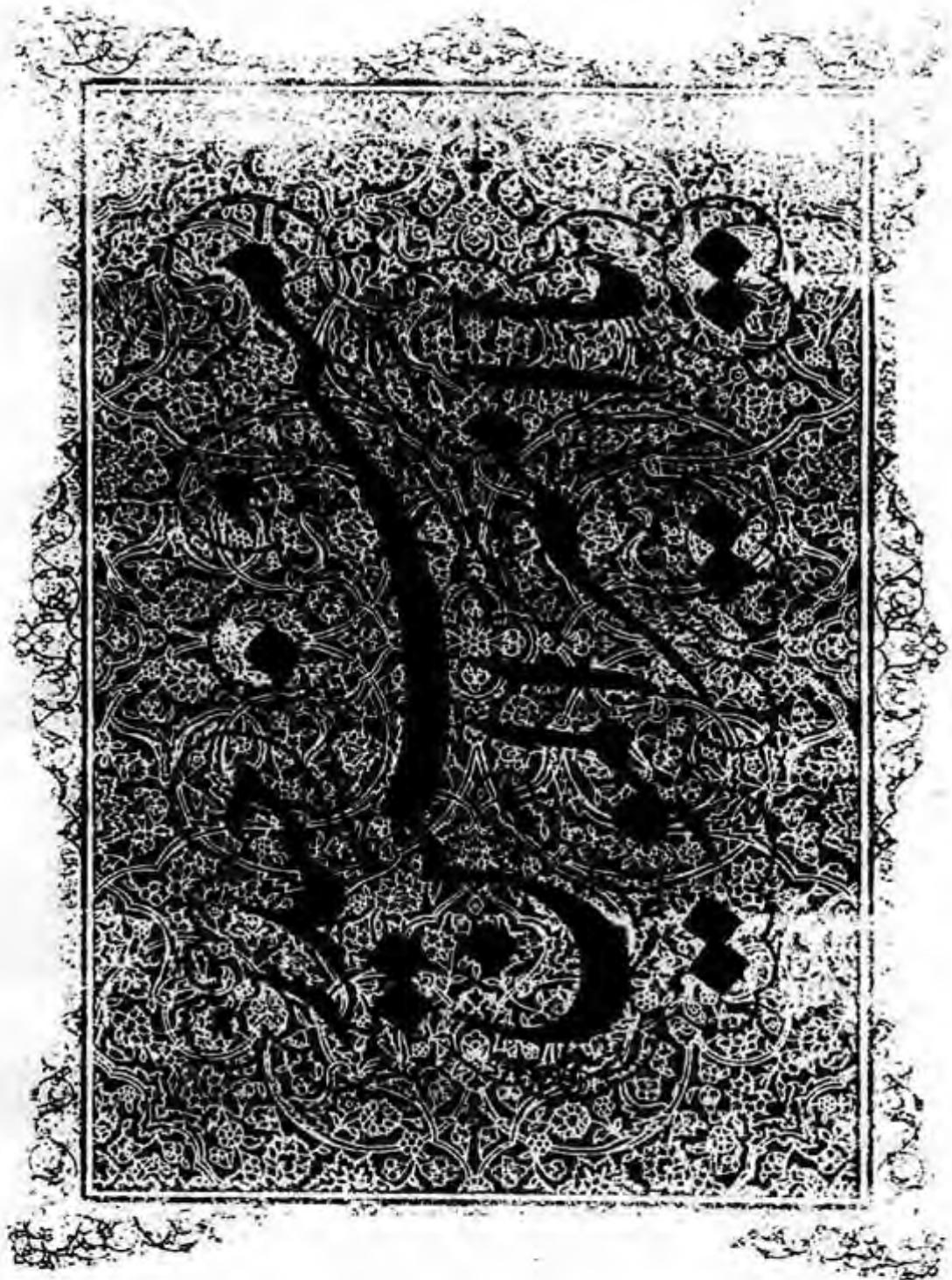
الْحُكْمُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ

وَالرَّحْمٰنُ أَكْبَرُ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الْحُكْمُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ

وَالرَّحْمٰنُ أَكْبَرُ

بسم الله الرحمن الرحيم

۱) الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير صنفه محمد وآله
 وصحبه وأئمته نبأ عاليٌ سرت از قول الله تعالى صادق
 عليه السلام كه طافع نامه مردوزن وهم صدر راه ملبوحه سخنی
 ووکبر در ز محل و عالمی خوش شه اگر خوسته باشی که مدینه
 که طافع مردوزن در که ام برج بهشد جاید که نام پورا
 بخشید صغیر حسکه نیزه یعنی نام او و مادر او را العصطف
 خانید و دوازده دور داده طرح کند انجیل باقی ماند به
 که ام برج سپهه اهدا فر بر و حیات اپنی سرت
 ۲) حمد لله رب العالمين و سلام على خير صنفه محمد و آله و
 صحبه وأئمته نبأ عاليٌ سرت از قول الله تعالى صادق

طابع حمد ہر ہنس کے بی طالع جمل کا شد رس و جہرت اک دن
اول آمد و پند سفید و دراد انداز و بلند بالا و رست کو و سبز پام
روپند اک روچہ و دیم آمد و پند بی طالع او میخ نہستن و دیگو
و سیرن زبان بند و میل برزوی زند و اک روچہ سر ھمن شد نظر پام
کند کون و پیوست ای ربوہ میانہ کالا شد و خانہ ماش کشو و پاش شد
کند که هر سپاری دست اور داماد کند ہر چند د عمر او زنا دھشم
ماش لپار تر نھو اماز خوشستان کم عزت بود ہر چند نکوئی کہ کند کم

پیش از دید و خانه برادران حوزه اپتاد خبر میشد و ما نزد پیر سرطان
 بیش داشتیان عمر زیاد نداشتند راحت نماید و خانه فروخت
 او در کسر باشدند او لاد و در طالع دارد پسراور زد خبر سرمه شده اما
 از اولادشان خطر باشد و خانه همباری آشیانه باشد ذرجهت کری
 و خشکی و خانه و شمنا او حوت و سمن زبردست کوشا اما همانجا
 عمر پیش باز بودن آمد و دائم عاشق هفت هزار سه زدن یا
 در طالع دارد و طالع زیاد است با وسایل باشد و وزنهاست
 کشانه اور خوب آید و زراعت و درختان زدن در دست اهصار کشان
 ماه فونظر بر شیرکند و زرخشنده اور لکنکن باشد کاری نیز کند
 خود بکش و نشسته باشد و قران او در چشم کنی و همچنانکه و شاهجه
 و همچنانکی پسند چنگ زد و عمر پیش سال رسید و آن‌الله
 طالع نور چشم مرطبانی نوراند نهار زیاد کنی باشد دور رسم
 باشد اگر بوجه اول ایده زهره سرت نکنور و وکشاده دندزان
 بالا و پسر حشم باشد و لکر پیچه حشم امده کشیده رو و دستش
 ۶

پنی و سعفید پوست بود و اگر بوجنیم تولد مانعه باشد
 می بخواست سخ رنگ و سل سبزی زند و حارث ز دلیر شد
 و این سنا ما خاکی سرت و صاحب این طالع در خدمت شد
 اشراحت کردن متعین شد و هر سهار مدبت آورده خانه
 جوزا باشد مد افراد کو و حرج زیاد و در خانه برادر شرط
 باشد متفق شد که پنداش اما در سریش مادر و عذرخواه و فان
 فرزندش سنبل شد فرزند سه سهار باشد و خرسش لر پا
 پشت خود و فان زنانش نور بود چهار زن و طالع وی باشد
 و رسید خواهد که طالع و سه شد تا با سارکار شد و هار عیمی
 دل باشد اما مرد حسنه رو و فراموش باشد و خاه سهروردی کی
 سفر او لصبویغ کار ساز خود و صاحب این شاهزاده هم دارد و
 کند و پنداش و کم عزت پیش قوم شیر خود باشد فکر و اندیشه سار
 اها فراموش که را باشد بر درخت مزد و کر رفت با در سه داشت
 اسب اور اسارکار باشد و زرفهنه بیار او لامپو پند هرام و دود

اور بیان دلیل دوسرے نام و رشیب و مجمعہ اور اخوبیت ہے ہر کو کہ
 درین دوڑنا کہنہ سنکو ہو دو صاحب انتظام ماید لی طو مارنا مشترک
 فضائی با درست باز کر کر زیر در حس سپر تجواد بمحبت میز و جون
 نو سپسند نظر کیا ہے سپر کر کر دوڑن پر کر کر دوڑن پر
 قریب کر دو ہلاک اور دھوکہ را بد خون دھٹ پوسٹہ باز سر مرد ہمدوں
 انجمن فروذہ کندنا باوسار کیا رہی دو صاحب انتظام زمار تی دز
 طلائع دار دو فرلان او ہفت ساکنی و مہمنہ ساکنی و مشترک کے ہستہ جون
 جن ارن فرلان مالک بزرگ عمر ادیہ کو دل رسید و ادیہ طالع جو دا
 جون کی طلائع خوار از عاد بنیاد اور اندر سو و پہنچ وجہ اول عطاء
 کشمکش کوت بالا میں ساہ جسم نو دو دا کر و صہ دفعہ امہ پہنچ مریخ
 رکن و ہنچ بزرگ و زرد مو پہنچ و صہ سیم اوقیات فراخ سینہ کو ماہ
 خندان روخی سفنه مائیشہ دلار خر صد کار او بالا کر دو خانہ ماس
 سرطان باشد الپا کیا جمع کر کر المار و دنیف بکر دو خانہ سیخ دلو
 یو ہے سخن سوی مغرب اور اساد نما پہنچ دخانہ دشمن اور تو رہائش
 نکلے

کن با او سخنی نهاده اما همچند دخانه برادرش را سده بسته داشت
 دخانه مادر بدر شرحت بسیار سه دخانه فرزندش میگردید که باز پنهان
 بسبت نظر مادر بعلاح گشته و پهاری او را سودا باشد با داشتم یعنی
 خون کم کنند که پهاری بهم رسید اما بدان که هر کوک در طبع حمزه
 باشد پر روزی رست چرا که این کشته مخفی است و مردی هم
 رحم دل نهاده مصلح هم نباید رسد از دخانه نزف و هنوز را کوک نمایند
 مردی رست کشاده دل اول زن بیوه لصب ایجاد و از سر زدن
 اود صرا و بود لر خا عجبار و نر گاه رجب و لذت روز کا جوہ اور اگر
 بود صیوانهای سرمه اور آمنتوس را سید از معالجه کردن و در حقیقت
 مشقیست و رخت سفید اور اینها کشت فزان او و رزنه
 و دو لذت دهشکه و چهل درس باشد چون تقدیم و عمر او پهچان و رسید
 سال یکمیز صد فرماده بآواره این طبقه ایام خدا ایامه و اللهم طبع
 سلطان پر این مردمی که بطبع هنر طلاق است اور این روحیه است که
 پس از قدر اینقدر پنهان شود که در وسعت بیشتر میگذرد

و داگر لوجه زهره آمده بپنه خوب و سکو خشم و تیرز زبان به
 داگر لجه طاره است زیرکه دانه و خوشند است و این طالع حق
 پنجه است فرسن ریاه رود و در مبارک بستان نی در حاجی پی
 او باشد و آن شان دلت او بود مرد رصم هر خلیه رود و کشنه
 باشد و نان ده بپنه اگر ضریت بزرگ کند غیرز دکامکه را
 آغاز و خشم که رو و ز خوش کند هر چند که سن او بالا کند ماش نایه
 شود یا مریزات باش کند که ضریت سپند و مرد حش خود که اورام
 بود از را اور دا فرا بخواه سپند و در پیش لکار کند و خانه سفرس
 سفر جان بیز اور اساز که راه به رازن و مرطابع دارد لذت بردا
 جمه اور اشیو دود و باقی و زمار او بسی اسید چه راه نو می بند نظر راست
 تامیار کرد باشد و بسی سعید باد بگو شید و نکنیه و تیر خود را در احصی
 ای باشند باید دعای تاد علی را چه راه کند ناکار او بگرد
 غریلان او در چگونه عذر سهالم و سهی سهالم بکی باشد چه راه این سهالم
 عمر ای همچه در و چند سه و ایه ایه طالع طیان مردی کند

طبع است باشد اور اس و بست و پیش او که آنها بپشت
 سخ رکن دمکنوچه و فوئی منکل شد و ذکر بوجہ دو مر نولد به
 میخ بست بزرگ امداد و کاه کرد و سکین خواسته و ذکر بعزم
 آمده باشد ترس اکندر و خوش آواز باشد مر درست کو وسیع داشت
 باشد و نتی در جانب است و باشد آن نتی در ایش
 مال بحقی قر دست آورد و اما باسانی از دست پرون کند و خانه
 و مادر او عفر بایشید در زدن ام در و پدر عزیز بود و باشد لذ مر در
 چهه خذ کند که میاد ادو حقی ادو بکند و زیر مان و میان اور ایم بست
 باش که بی اعتماد و طخار نباشد خانه سعتر سرفی باشد مال نیاز
 اور و خانه نیان اود لو باشد سه زن در طبع او بود از زن اول
 مراد میشد و خانه فرزند اش فوس باشد پسترا اولا و شنیه باشد و پنجم
 او در آبست و خانه دشمنانش مرکل باشد و کم بیار و زد اما کار داشت
 کرد باشد عای زبان بیز با خود کشته بائند نار زد بیان ضرر باید امکن
 این طبع از دل در و چشم دهانها باشد که جمی یفت و کجا باشد

درخت نخوابد که خرس بینه و جاوه نبود اور انیکو شاهه نمیگشید
 فرودن کند و قران وی در آسک و واسک و به ساله نود خورد
 فرانها کندزو عمرش به بیانی رسید و آدم طالع سنه
 هر مرد که بظایع سنبه باشد بر سر و چهرت او لعطر داشته
 کندم کلخه عبده بالا بسیار بیش و کماه کردن اکرد و چه هر چشم میگشید
 میگوست بزیخ رو و سفید ای ادام حکایت داشتم سیره و پرسیده
 باشد مرد رست زن دوست دیگر نیستی و مدد و آنست نیست
 و خوبی او کیه در تمنه باشد حالت طالع کا ہتر رست و کماه گفت
 باشد سپار و سپر ملکان لشیز و در وسیع نفو رست و در و خانه زنان
 عفر بسید سزان در طایع دار و زن او فرمان بر داد کوئیه خانه
 فرودن رش خوز است فرنز اوسپار بود اما پسر دصره شد از اهلان
 خون شخصی داشت او باشد اما طفر ساید باشد از خدماء دار نیز که جو
 پسر را در خواتی بسید و از ما ہمہ مال حوال اور انکنو بود ولذ زدن کا
 روز چهارمینه او را بکھر خفت پنجه و هر لمحه شاهد از او خضرانه میزد پهلوی

دهار کی حکمی در طبقه کشید و فرمان داد و سرکاریه و مسزد و سکه
 و همبده سکه و سپس ساکن بود و چون از اینها کندزد و پرچم
 ای اندیشه طبع میزان بر جراحت بدی و خانه زنجه
 پیروزی مردمی که بطبع پرست نه مدر تولید سده بشه روز و صدر
 اگر بوجه اول دست سپاهوده و دانه و زیرک و حزو منته شد
 اگر بوجه دوم آنکه بجه نو سپیده و خوشنه باشد سیمین
 چشم و میزد و بود و سفر کرون را داد و دست دارد و میله
 کرد و لایه پاره دست نمود اما با بد شده سفرانه و همراهی کیست
 اگر با کسی نزدیک شود خبر سپیده سیل کند که مردمی باشد غصیان
 ای اگر کنم خزمین همه باشد و خانه ران او غیر سپسیه از زنجه
 که میزد دست هذل در طبع وی بودن هم اور اچاکه
 و خانه مردمی او میزان بشه آخوند همچو دو پاسه و الله ما و کر
 زنجه اما کسر و سفید و لذت همچو رح ایزد زمانشنه او و دیگر
 باشد چنین ایه نو سپید نظر برینه خود کند فران داد و سرکاریه و

و حسنه و دلخواهی باشد چنان که عمر و اینسته
 از کنده بیان طبع عصر بر تجربه دارد او مردمی بهمنه بالا میگذاشت
 و خود را شش آگر بوجه دویم گهند کرد در و خوش سخن و مهانه باشد
 و خانه های را بدر ادویه بگشتن عذر را بدر عرضه خانه و درمانه
 شود بخوبی اما پیشتر اولاد و شرط و خانه زنان اول عصر کشته
 آگر زنان اول بپرسد رفعت و کروایی و سایر در خوب بگشته و درمانه
 سعیده و ذر صشم رحم او را پیم بوجو باشد که بی معنو و طوکار باشد مرد صفت
 القول و بگشته باشد و وزنه لامه بوزنه های همانه اور ای
 سکون باشد و همیشه زنده که بر خوش بگشته و سویت اللذ عزیز
 خلذه و سمعان اور لرن باشد اما از ذنی بی میانه جای بود و درمانه
 باشد که از خود حذر کند همیشه حاجه کنوه بگشته مکنده
 از حیوانات غریب اور اسبار خوب بگشته و فران اور راهنمای
 و ای اساله و سکیش ساله که باشد چنان که اینها کند و عمر ای ابتدا و
 هشت سال رسید و اللذ عزیز طبع قوس مرد بگیر و طبع

فوس باشد برسه و جهست نخود و پیشین زان هم خوب
 افاست سفید پست نخود صورت دراز بالا و جسم مرد رست
 دوانا و نویسه هم دخوش طبع باشد و در کاراچه پیش از کند هم خوب
 در دهجه ا در راه صد اصرف نماید و میک حج دوزی او گرد و باور
 دنیا کاری کند که لواب هجر درسته باشد چرا که مرد رست کوت
 ارزاسی کارا و با لامک و دخان زمان او عقر بشد و دصرور
 درد و خانه بدر و مدر او هنر ان بهش در برگان عمر رو و خانه
 سپاری او تور رو و چون سپار شو سپار طبل کند و هر کار انداد
 راز خون کردن عافز نباشد و از جواهات همکم او را خوب بخواز
 ساله سال بسیک که با سریل کویند از ما هنار پیع الا و بعد روزما
 او را خوب بخواه و فران او درین کنک و سپتله آنها باشد هجر در دلمه و
 نصیحت برسه نهاده ایشان طالع حیری مردی که
 باشد این هجر ملایه که او را بخوبی مس و جه بشد اکر بهم اول هنر ملایه بالا
 مسیمه همراه و سبزه باشد لکه بوجده و یم همرو باشد عطر روزگار

کون کر درو کوتاه بالا سخن کو باشد اگر سیم اسکه به شد متر کار
 سخن و دلسته کنم کرن موی زرد باشد و خانه پسر و لورت
 کردند آه برگت نیاید و خانه برا دلخواه نور را بیند عیان نور
 داده ایش دخانه ما در و پدر او جوز را باشد لند نهار حست
 خانه زناش سبزه باشد چهار زن بطبع وی پنهان دلخواه
 خوشی بینید سخن میراث پیار چاود خانه در زمانه هم فرد
 پسترا اولاد شن بزند دست خانه پاره او سخن پنهان هاراولد
 کردند خانه بود خانه مرکش نیز است مرکلا او را که توکم خانه
 سفر شن حضرت سفر کردن او را نمیکند بود روزگار و سرمه او
 سخن بود در پیش بزرگان کرد و در دست رفت فر لکه قمهاد
 او میل بود در عرض ماه چهار و نیم را بند صدقه مدبه نامه را داد
 کرد فران او در ده سالگی ساکن هجده سکه و صد هزار دینار
 عمر شن بذین که بزرد به بتوانی برسد شناه دلخواه طبع دلو
 میکند بطبع دکوه برسد و بجهت دله ول سخن و نیا و بود

بزرگ اندام دارم ^{باید} و بعد دو کم آمد و بهند موز را رو
 چشم و نشانی دارد و راهنمایی داشت و هم مردم زیرکش و دان و خود را
 بود اما صاحب این طالع در سرطان بود و سه ماه پیش بی اعتماد و طوبار
 نارنگی را این بیان به نال سپار جمع کردند همه را حوزه نهادند و خانه
 فرزند اوحده بود از اول دختر سیند و خانه ناعدد و در اولور
 و دوستی که در پدر کم از این بود و خانه از نان او دلکش زدن بر
 نکاخ اور دن اول هر سه و سارنگار بود و خانه فرزندان او بخت
 باشد و خدا و ارشت را سو و مرک دادند ^{باید} زنی نزد خانه زدنی
 بزرگ شد و خواه بسیار مسافت افتادند ^{باید} مذاکره کردند
 با دیوان و دستمن ما و بی بسته نارنگی را این این کن کردند
 بدولت رسید چون عذر او مایا کرد و کارش بود لوبزرسد و لذت ^{باید}
 سال فوی سیل و از ماه ماه قرمان نزد زدنی همچو اورانیکو ^{باید}
 چشم ماه نوچله مسند نظر و برسنند ^{باید} کم کند و حامه و سعید کو
 بکفی بکشند ^{باید} قوت کم کند فران او در هفت کل و پانجه بکه و دوی به

و نور و ده کنی چون از زنجها بند و به هم مقصیده
 طالع حوت مردی که لطیع حوت شده برسد و قدرت
 سرخ روکسایه خود را دجه دویم سبزه و آب آب دوست و لد و ملأ
 بند و چشم زیر کش و داماد و لوسینه و خوش بند و خانه خوش
 قوس شده و زانها خبر سینه و خانه معمول سبزه بود سفر او بله
 سارکار بود و سلکن که کاری از پاستان رسانید که از بر که
 صلح داشت شده و خانه و سمندانش قوس شده و شکر دلخواه
 در زبان باشد خود را در خانه پاره او میزد باشد جماری
 او در سرمه دی و سچه باشد و در طفی آخوندی و سخنگشته
 و خانه زنانه دوسره طباشد جمار زدن در طالع دی هشتم
 از جوزن میزد اپه و باز نان چشیده سارکنید و سارکنید
 باشد راز افت کرون و در جنگشان زدن در وست او خوب است
 با پی بی عوید و طبع از پنهانه ناز زده بلده ما از خهد و ده ماهه
 زند و زمان پنجه و دشنه اور امکنی پنهانه و در سرمه نهاده
 اول

مادنیه اور اسار کار باشد جوں حاصل نہ نوں سد قمزیو
و مکنیں دخشت عضو کند فرائی وی در روسک و ہندوستانی و چین
و بجا پسرالله کے ہتھ چڑا زمکان کندو عمر او سنو سال رئے

طاع نامہ زنان

طاع حمد ہر ان زنی کے بطبع حمد آمد پرس و فہر
کشمکون باریکی میان و خوش بیشن باشد جوں مایند کے
اول صاریو دلپا راندیشہ متذمتسنہ و اکونڈ سو ہر اول حمد
پس لخاہ و گھونی ٹھیکہ سید و رسنیہ او حاکی باشد و بہ دو کم
حیثیت صیفی دو و باریکی کر جپیں میانہ بلاہیہ و خصم
بڑی سکھ و بانک ہئے اما زن و فادری بود ہر حاصہ کو کو رکھ
خدا جواہر رخواہی پر طاع فرزند شلپا پاسنا اما کم نہایتیا
بہت کرو و با بدی علاج کنہ ما اول لکھ اول نزحت این بھروسہ ز حادہ
و روز مسخر اور رخوبی پاسند و لذ روز کار و ز رسنیہ او رسنیہ
و بیز عار ریشر کسی اخوردہ رزوطن بغیر بہ دلود را سو

باید که بطبع سه باشد نه اوسار کار باشد و زن کنماید
 سخ موروز رومودان پیش از دهن او معویت بوده
 سا باشد که سوی هر چنان با او و سرت برداشته باشد
 باشد صاحب این طبع از رو حذر کند که میباشد اور حق او بدی کند
 اتش ز جست بودی کرس و روز روز چهارمینه حذر کند که روز شنبه
 بود چون نزد کسی بحاجت رفتو درست چنین فرد کبر داماد
 شخ و باید دعای زبان بند با خود درسته بشد نادر شیراز
 این فرد که طبع نور ہر ان زنکه طبع نور لد
 برازید زن مکنور و خوش حق باشد اما فارغ در آن کمی رولو
 و هر چند دلدو حوزه رسانید کند در وسیع نوند و خوش بخشن باشند
 زن میانه باید که باشد در لذت مو باشد و در فری کور داشته باشد
 و با شوهر ملد کند که هر تر سرت و کلا ہمی باشد پسند هر چند
 فرزند جست و سل کند که فرزند چاورد و کم مانند نکر سه ولد
 سعد ماروز آوست ولد ما ہلکا ماه حسب اور اینکو بود و اگر قیمت

شوهر کند همراه سبده و در هر خانه که او بیسته انجان نمایند
 و دایم لذ و رسو و شقیقیه و در حیثیم آلان بهد صفا کفه اند
 که اگر خواه هاین باشد این دعیا نویسه با جود و درو این هر
بسم اللہ الرحمن الرحيم با حسان با منان
با زمان با رضايان ياسجحان با سلطان با
هو لا اله الا هو ۹ ۱۸۱ ۹ ۱۳۳ ۹ ۱۲ ۹ ۱۶ ۹
 ع ۱۳۴ ع ۱۳۳ ۹ ۱۲ دده ح ۱۳۳ ح ۱۳۳
 ۴۵ ۱۲۲ طاع جوزا هر آن زنی که در
 طاع جوزا باشد رسیده بسته مرساول سبکیده بیشتر
 اما اند که بر زدن و مکنون خود را کلین بیشتر و مصروف کنند
 رمله مکور و سایه چشم بود و حسنه عینه خاست سایه
 با پرده باز بین یاد بسته چپ شنیکه نهاده باز و آن شنیان
 شستانه ملک بختی او بیشتر اما شوهر درست باشد و لذ و ریز
 صندل بود و میل کنند که ده فرزند در طالع و می باشد هر
 چند

با مردم خوبی کند بمند از مردم باشد که بی باطل سحر نباشد و درگر
 اور اشوجه رکی باشد کرد و طالع او با دیگر نداشته باشد
 کند پاری او لذت خنجر و صفر ز بود باشد همینه حون کم کند و از
 سر و ساق تفیله همینه نجات شد و دلیل نمود که و دنخانه در
 دیگر باشد دزروز ماروز همچنانه اور اخوبی دارز و زوینه
 و همینه حذر کند که اوران روز چشم ماه تو سینه نظر بر وی
 نایاب نمایند فران او در محنت ساکنی و سرمه دسک و نور زده سایه
 باشد حون از زبان اعد زد و عمر او بهشت آورده است اندیشید
 طالع سرطان هر ان زنگنه طالع سرمه رانید و بگو
 سرطان بیچاره داده و بسته و صیحت او کرم و حشمت بر قدر
 و چه اول نزهه دسک حرن و سعیده مزم که احشه باشد و هر دویم
 کند مسایله همین سکنورد و شر مکانی بازگرد و صیسم آنده همینه
 که در و خنده حمورست سکنست مو فراخ همینه بود و در هر چه
 و همینه باشد زبان پیاورد و ما در ده فرزند بگشته داشتند

کند کر زن چاکی و مکوکار بود وی قدر خردمند بود
 و با مردم سازگار باشد عجیب نیست که نزد سوهر او اول صد کیلو
 وزنی سوهر دوست باشد اما حدا و نهادین طایع با هر که
 نیکویی کند بدیند از خصوصیات من وی زنی باشد که نزد کان
 اول بود و پی در پاره اول پیار کند که سینه کند که جوزد و میل شود
 و در نظر سوهر معین شد پای پی عجمیم رسم و با اصرار حرج و غم
 سنت باشد نارنگی را بکو این کرد و اما وسیل کند که کاه کاه
 سبته کیف و سبب اوضاعه باشد که درین آب روشن رفته است
 یا در زیر نادان میتاب کرده طفل همراه ادش احتج و منفعه
آنهم کعب اور آبسته که اولاد او را محروم و ناید میشند
 سارف پهلوک این نت آنها از نظر این هر شود باید علاج کند مانند
 او بامد و عای ام صینیا باشند و عصرت نوشت این حرف را
چهارماه فو سینه نظر روبی زن بالا مینه کند نزد ماهها مجهز را بخورد
روز نما و میمه اول لامکو لهر و از جایم را در مکانیست

کنو و گو شه فر ان او می گشتست و با نه که دن زده هسته باس رو
 مدن زده اند زده همچو رسه دشاده تی طبع کرد
 هر ان زنی که در طابع رسه از ما و تو لد باشد او را سمعه
 وجہ او که حرف نه نه باسند و زن دانه دن زن که شد که موند
 از بکاره تولید یافته باشد تن دو قوی و بیوسته ابره بورونتی فی
 سپه دو بود اگر خانه باسند خالی نمیوند کنیه آنها و مبارکی باشد
 عجیب م که جسم و زر و صود و ذهن مشه و معیوب بود
 اما زنی باسند و صدم دل و همین و با خوشیان آمد و شد کنیه
 که هر ارسوا کنند و بعضی از خوبت ن برای وحدت برند و حرف
 پیچیده در باره اول بسیار کو سید باشد که نهاده از خدای تی باشند در
 باسند نهاده از شر ایشان ایم نوی و پیاری او روز در دناف و گلبو
 پیچه و دیبل کنند که باز زده فرزند پا و دانه که باشد لاسمه باش
 او زدن باده نامند گه و زیر باده دان آیکم ریخته و سطح
 پیچیده را سوچه آنهم با دی بروی می سینه که اولا و اوله اور کم

درستم ام بهای دیگر کنم هفته ناقص کنند و اول لد و او در روت مرگ
 و من پیشتر ولایت عز کرد و در زمزمه کرد و میگفتند و از ما همانها
 و اگر ما نویسند نظر بجهه کنند و از رجت با سخ پوشید و زن
 و مرد او اول اینجا بگذارد نظر شوهر میگند که چه حوزه و نسبت
 بعینه گرسنگ را فهم و با پدر اسحر و عقد انسان نباشد و دو عالی
 زبان بینه با جهه و درسته باشد و در نظر اینها این شجو و دن
 او در حبس پارک که نه ساکنی نباید چون از اینها عذر و محشرش
 هشتاد هشت سال رسالت داشت طالع سنه هر آن هر چند
 که بطلع سیزده باشد سه و چهارت اهل افلاطی درست
 و مکنور و در صیم دل ایشود و اگر بوجه دیگر مبتول شده باشد
 راه ره رست سعید رو و میانه بالا فضیح زبان فراز روری
 سفر دوست طهو و سرگز که نز خوشه و خوش عین
 و لکل و بچشم امده بگش طالع عمرت خوش صدق و مکنور و
 و مکنور افشار بگشود در یکی از لبر و چوسته ایران با هم

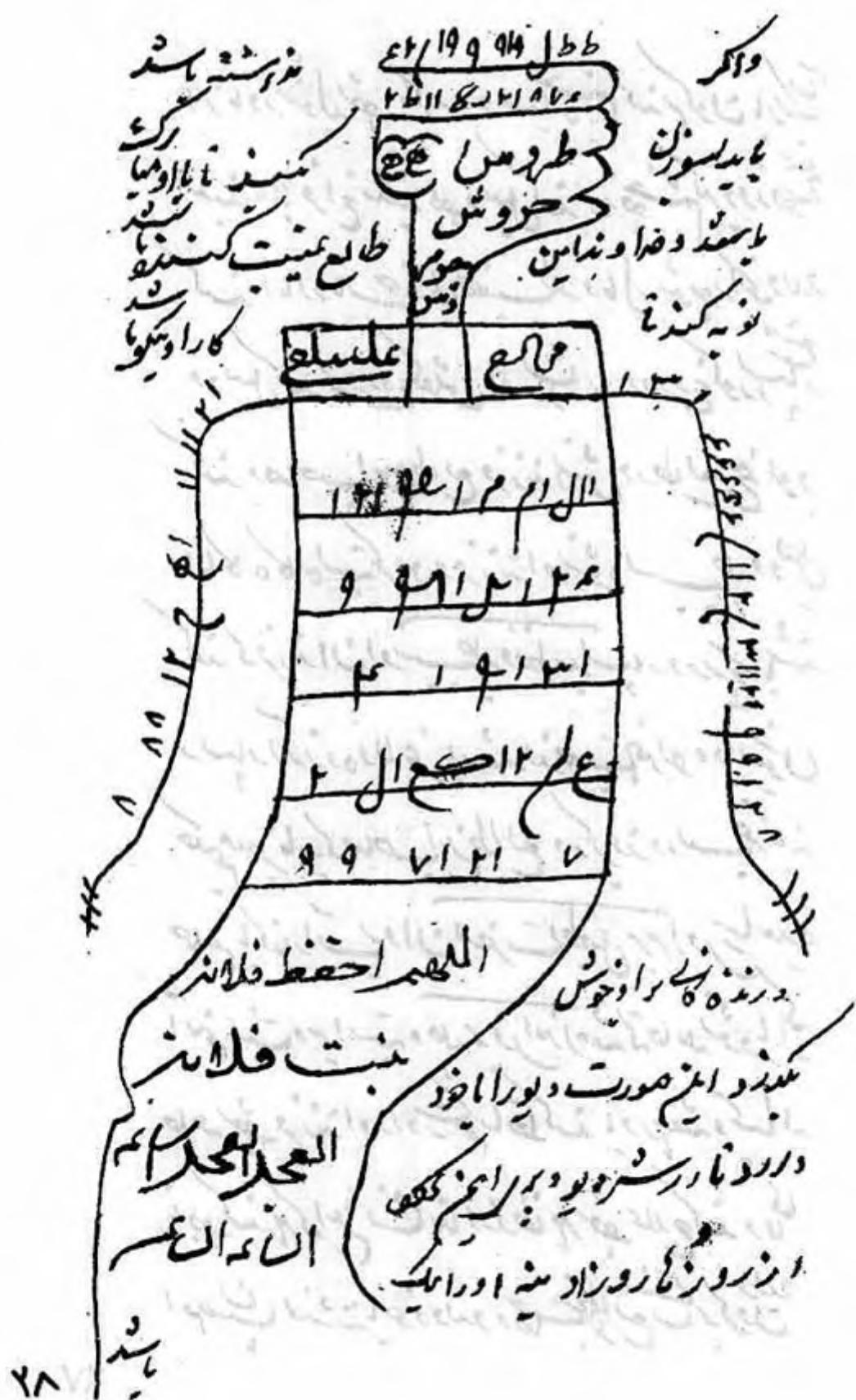
مرسو ہر مبارک بھو گفت وہن پاسد و زہر و نیز پنج
 در پنج مرلند و زخانہ پیر و مادر بسفرت ھو و نیز مرلند
 ما در سیر کس را خود ہے اما زنی سکنین کار بھو و کار
 پیکو کند و دیبل کند کہ چاہر مادیہ اور او ر طبع ھو ز
 اولاد ماسن و صریحہ و درست اولہ و باعشنم رسد
 و زخمی اولاد د مانی میں اماحد او ز ایڈھ لمع را
 ہم لو بہند روز جہا رسنیہ و سکنیہ در حظر ہند
 ہر کس اکہ ایزت نہار رزو طنا ہر سعہ باز علاج کند مساوا
 بیا ب ایز و ع رائون شہ با خود ولیو نسم اللہ تکرم

لَا عَالِبٌ وَلَا يُصْنِفُ وَلَا يَقْتَلُ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْكَوُنُ وَتَنْزِيلُهُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ سُخَاءٌ وَحْدَهُ
لَمْ يُؤْمِنْ وَلَا يُزِيدُ الظَّالِمِينَ إِنَّ اللَّهَ حَنَّارٌ

٩٥٢ ٩٩٩ ١٢ ١١١٦٤

سُلَّمَ طَاعِ مِيزَانٍ هَرَانَ رَسِيْرَ طَبِيعِ مِيزَانٍ لَّهُ

از مادر مسئول نه
 مکنور و مسیا ^ج هشتم کون باز
 سبزه مایا فراخ سینه بجه و سیل کند که ز جهش کم در دور روح
 کند اما ز مادر حوزه بی اضیف طهو و مال شوهر را کند و لدود
 و دیل کند که در نوع گفتان او رست رزو در نوع کو ریس پار
 کند و صاحب این طابع فرزند نش در طابع پنج نود
 اما کاه کاه ^ه سبب کرد و فرزند او شو و رس بجه و دلعل
 کند که فرزندان او سی ^ج په و نظر بیدرس پر در ریچ باشد
 در سپار آرزوه ولا غریب استند نز جهش هژل و ها سیوس
 حکیم معجز نماید که صاحب این طابع در کروز در رس خرنیه
 حمام بازنا را بے وان مضرت بطفل پر برآ در سامنه
 آئنم بنت و سراسته و دله بر این راصه که عامله شود با ایکه
 حاده سفه فرزند او را در سکم با خطا کند با در همه و کسان
 نایب کند هر که این نش هنار نوطا هر سه علاج کند و دلیلی
 ام صفت نزد نه با جود و لدو و حجه من طابع شی بر کردن

هشت و نوزده ماه مه ربی او را برد و ماه نوزده
 نوزده ماه لفای پسند و قران او در یقین سکنه و فویز و ده
 و بویشه ساکن بجه هجت مکر زد عمر او به صور مهفت کمال
 سیون المتعال طالع عقرب پر ان رستم در طبع عصر
 در مار مرغوله سده پنجم او را سه و چهند وجهه اول آمد و آن
 میخ نزت سرخ و سفید خام و مکنور و مکنون و کریسم
 هشتم اگر بوجیه کویم آمده هشتم شتر زیب کندم کون سایه
 جذبم پیرزن زبان پنجم و اگر بوجیه امده هشتم بزرگ بجه
 در لام و مکنون و قیامت طبیعت و ریاست کورادوست
 در ششم پاسند و سیل کند کده فرزند بآواره و زریگ فرزند
 ششم و نایم و نوزده فرزند عالم باشد سه و یعنی که باز طبع
 پنجم که فرزند سایه و نوزده علاج پادیگی ناوراند او سپو طبیعت
 در کرم و مکنون و نهم لسماه و در و ام اطیف زیب پنجم
 هشتم پاییز طلبم نایم سیلما جود زرد آمار زن و کنجه

دیدگویان این بشه و در نظر نمی‌بین
 که دن سرخ رو در زدن
 در بارا او هادو کشند و در
 بردارا او سیار کوید
 با خدا حروم عقد می‌کن
 نزی با خود دارد
 نارسراو ۹۳۹۱۱۰۵۰۱۹
 دایم بشه
 و دیگر لذت
 خود را نمی‌کنه
 که این زن بشه
 فلانه نیستند از دن بوجود آمد
 بشه و هر فرزندی که
 داشت برادر و مادر بارگشته
 از نخا و اول نکدرند که ناخود و در
 طبع دند و همچنان او سیار
 کار او بالا کرد

دو سیل کشند که مال رنیاد دست او آندی همراه اکنون
 درست ده حمزه ماه نو سپه نظر پور و صرماناب شن
 نمایند نبا و مبارک بیشند و مارن روزگار روز نیشن
 اور اس زکار باشد و فران او در رحیکه و نه
 ساکنی دست سه سکنی دی چهار ساکنی بود حمله
 ایندیکندر و عمر او بیو و سال رسید بیان
 طالع و قیس هر که در طبع قوس لذت مادر متولد شد
 اور اسده وجہ رست اول مریخ رست سرخ و سفید
 و تمام بالا و ابر و پوسته بیشند اگر بوجیه دویم زمکن
 بکشند عطر درست سیر زنگ بود و ساری میخ سخن و
 مند بود اما سخا رزگر قابل بیهو و میگردند که غم پا
 حونه دعا خون اور اخده بکله و سخنی در طبقه کشیده
 در زیر که مثل جلد و اگر بوجیه سیم آندی سینه اندی
 سخن شنوند اس دلذت ساری و میبا و قصیده و مسایع کما

دو بالا کند و در زسته نهی باشد و سلک کند که زدن
 هشتم کند و رفع صبح کند دنیل کند که فرزند معاور
 اما کم باشد هر باره علیله آماده کاه سبب کرد و پنهان
 علاج باشد یعنی تا خوب شود اما حدود بند این طایع ملائمه
 سوار چه صنوص زنی و برآجاد و کند کجد یبو از نظر فهر
 معینه حوزه و دنیل سفه اید که بی بالدک حرج و اعظم
 نیامند نادرسته او این طبقه و اور از درسته و سرفتنیه
 بجه و عمارت که بینی باشد بسیار خود و در چون ناهم
 تظر رویی خود کند و زر و زهار و زینتیه او را سار خون طبع
 و فران او درسته ساکنی و صهارده میگیرد و نوزده میگیرد
 و چهار و خهار که بجه چون رز آنها معدود عینزیه میگیرد
 هشت سال زسته اید آنکه طایع حیری هر چند
 طایع حیر لذت مار زبر بسر و چهیه و جبار لذت کنور و سایه
 هشتم کند که مکون و باریکه میگیرد باشند و اگر تو چیزی که اید که

بُشْد سپریز نه با لامیز خدبار کی شده و اگر هم
 انده سرخ رو در زرد میو و کرو صورت پود و گلیز
 که رفوه حشیم کند و زنجه صحیح کند و صاحب این بخطاب علیه
 حال روزی جسند و حرام او را بترزو و اگر نکند حرام
 و راهز خانه او باشد ده در حرام حال روز مردو و دوست
 اهانت و دیانت و در باید اما در رسپس هار رو در حرام
 بجهود سیل کند که در زندگانی در دادا کم جاید و فرزند شتر که
 سپسیم زخم در بینچ و تباشد با عذر و عار نظر سند باوی
 و عمار سرنا با نوشتہ با خود در رو و نظر سند و را برآیند طحال
 سند و نایم باشد و خداوند این بخطاب را از نی و سمن شده
 و در حقیقی او بدری کند و جای خاند و دل سر در میان بلو و عهر
 امتد و با بدیک عقد اهلی و هسم و عظم نوشتہ با خود
 و اور اس تو هری پاید که بخطاب حوزا باشد نایم او سارکار
 و دسری کند که سه خوش تو هر کند و سو هر آخزی با وساز کار

ها حذا وند این طبع در نهار کما چنانکه باشد در فرع
 و منیت کنند ناکار او بانمام رسید با برگردان پا برآمد
 نکنی باشد و آن شان سدیک کوئی او بجهد و ماه رکرسند
 تظریه و بر سرها باشون کند و فران او در سر کشیده
 و همچده ساکنی و چهل در کے بجهد خود زدن همچش خود داشت
 رسیده اند که طالع دلو هر زمانیه طبیع دلو
 روز مادر بی ایدیه و وجہ است اگر بوجه اویل روز مادر میتواند
 سده پسند شدید باشد و سفید اند اینم باز هر کجا و جاییم
 آنده پسند عطرار و درست کنند کرون و سیر و رحیم پنهان
 در هر کاری باشد صبر درسته شدید نهاده اور پرسد اگر بجهد
 سیم امده پاکشہ میانه بالا و چهارشنبه و بیاندیشی در خداوند
 این طبع سه روز زمان و فرانج سوزن شدید و درسته او
 نکنی باشد و آن شان سدیک کوئی او بجهد و در هر خانه که
 او، پسند آنی شد با برگشت طیور و روز مادر و حیوان رفت با و

پادسته و زیسته ایت کرد و سم او را مبارکت پنجه داد
 شوهری باید که در طبع آبی بیشند ناما با او رسار کاره
 و دلیل کند که دوست خود در طبع دور داده باشد و هر
 شمارکند سوسته باشد تا خدمت او را در روز بخوبی
 و همه اول عجب و لامع زنن للناس عالم
 میگذرد انسان و ایشان عن
 با وجود حلاله المفطره من الذئب والقذافه
 در رو در در حضرت حوزه و این هفت ولی
 بصیره پادشاهی که عمر
 کرد و شوهر با این همان
 که کنفرانس کنایه هفته سیزده
 زیان با دیگر دست

دستش اوست خود درباره او کند حرف نموده
 باها او سپار کنید با مرکه صاحب این طبق این نباشد
 و ولیل کند که وله فرزند ما در و دو اغ و موله فرزند
 هم روز و دست امیر المؤمنین کم سیند در مرک فرزند
 سکونی سپار لوی رسید و ماه بوزان قدر دوی را
 کند زانه برده خوش شنید و دوز و ز مرد دو
 و جمعه اور آنکه بود و قران او در مسک و میعت شانی و
 سایر لعوبی این بشه طالع حوت هر لذت کند
 طالع حوت از مادر متولد شده بده بین است بجهه
 و حیثیت اول مشتری هست پاکره و خوش دلجه و اگر
 بوجه دویم آمه بشه عطی درست کند کون سنه ادم
 پاکره و اگر بوجسم روز مادر متولد شده بده مریخت نیز
 خوش سخن میانه بالد بشه امام جزو بجهه و روز خشنگه دلخوا

در زهد صلح کند رتی باشد رحم دل هر چه دموال و رئسته باشد
 بر بابن پاورد و او را حرام و درون خار خود بین کند
 که از سوی هر ارج لوب و طبع وی مرد و خکست و در روای
 کرم و نرم که زدن فخرست و رفی باشد میتوان اعطا و دعوه
 و مبارک رو اما دایم در عین باشد از عملها و فضلا
 نفع زیاد بی رسد و روز و شب و پیش از آنکه بود
 و دست کند که رز سوی هراول حد اسود و دو سوی هر و گر
 کند و ما در پانزده فرزند بود و زور زدن کم روزی بیهده
 درین میانه پاکه ریاض امتحان ریاض و رسی
 اما میل و سین وی بیهده مرکوئ اورال پیارکه
 چون ماه نویسی نظر در آتی روان کند هر دو مبارک
 پهه در هر خانه که او باشد آتشیانه پر روزی بیهده در بطن
 حوزه بیانی و گیرده و در دروس رفت و از و باید و عای
 نزد بندی با جزو درسته باشد و نهین بخشندر عصی و با

کشند و در جو مهاره های فیض و خود رنگ پرسند و فران او در روند
 و مهارت سائنس و نوزده سالکی و چهل و ده سالکی بخوبی داشت
 نکند و عمر او به بود رسید تا از آن بعد لعنه داد با طبع سمار
 کرد پس و دایحظر او حکومه بپرسد با بدیکه بپاره و هاره اورا
 ایمیدورا اور دو و دو از ده طرح کشند و لعنه لذان بپرس
 سمار کشند معصوم شود حار ایک صغير و کبیر

۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۰
هزار	۱	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	هزار
صهار	۱	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	صهار
ملزار حرام (هزار) سه هزار										
هزار	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	هزار
صهار	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	صهار
پندران (هزار) سه هزار										
هزار	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	هزار
صهار	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	صهار
فشارک حسر انحال قین										
هزار	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	هزار
صهار	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	صهار

خملک نور حوزه اسرطان داسد دستله
 میران عضوب د هومن حیدری د لوحی
 پر کلیو کو غی که هر د طایع هدر باشد ز جلت او در روزنه
 باشد وز جلت از دیو با در سیده بانه و نشان آن بانه
 که انسن با پر کلیو اند بوینده و نام صدارتی بر زده اگر فله
 از این رجحت حلصه عفو با مدیر ز هر د کلاغ مسایه با این دعا
 در زیر داعم او حکم نهاده ایت، د پر کلیه ایست
۱۴۹۸۲۸۸۱۶۱۲۱۰۷۱۰۳۱۰۷۱۰

طایع ثود پر زار کو بکه هر که با بسط طبع شنید ز جلت او
 در روز میشه بجه وز جلت از د بوسایه کو ناقد سرع
 کافری با در سیده و اند بو فرزندی و رئیسه ایکه شنید
 سرفزندات د بیکه کو نهسته اکنون ندو رویست و ایم بناه
 با بیکه قدر ورن فران نندم سکبند و سپه رز برگزندو
 آیینه لصیده بمحض حقیقت و حجب حنبله میل و رفعت

و خاد رزبرد این دود کند و ناچهارده روز فرالن در د
حون لذچهارده روزگرد زد پهلوی معون الله تعالی
۱۴ مهر ۱۳۹۲ ۱۸ ۱۲ ۸۹

طابع حورا پربراد کوید که هر که در طابع حورا بشد
هر چند برخی او در روز پرشنه بهد روز بیکاری فری هست
با در بسیده داشت پو دوسرا در د و بکسر آو همین منع
وسرا دکتر اوجون سرسک شد این کسین سر سرا آت اقصه
دو پدر خوارب بجهه با پسر آت که زسته داورا از لذت رز -
اینهم با دی بیکار ملسته لذت یا چفت سخن چهوده و هدایا
مسکوید ناده روز فران در داگر حوا هد رازیز رخی دلی
شف پاید که لذت مهدی خانه نمک نیا باز او را نان کند و بکورد
پیشود پهلوی خدای عیش ازه که طابع طان پربراد کوید که
طباطب سرطان همی رشتو دریل کند که رنجست او در روز
پرشنه بجهه حوا سده در زیر درخت بیهوده و مانع اور

از آن سبب رفیع در و مسکینه و حمیش هاریک دم را خود
لخت لیه کله فرموده اند که وزرایی دی می شریعت و خوار
خیز و رازیانه و مویز سیاه باشد همه را باهم کمود
رسه روز ناشنا کوئند و پوست کار با ایند عما در زرده اند
ادو دوکنه ۱۱۱۱ سال ۲۰ اوایل ۱۵۴۳ هجری

طائع اسد پندراد کو مرکه هر که لطیح سده چهارم
زحمت او در رور چهارمینه باشد دزویی که سه هشت
دلوان رست و جای او در مکان خاک رود به و خاکستر
جون کسی امیند که طبع محو نمود نام حذا معنی بزوده باش
الله یور یخت باور سانده و نه آن باشد که رمل او
رزو باشد اگر خواه که لذ من بخچ خلاص سخو با بر صحیح کنی
شی ناصح حسناً سانده همچ کوشه شیره کنده بخوب و تواند
روز قران دلخواه یون ملسم را باز اف و گرفته در رز داشته

طالع سپناله پرزاو کوید که هر که بطالع سپناله همراه
 هبده و سیل کند که زهمت او در روز خنثه رسیده است
 و زهمت از دنیو با لامبیکا که عابی او در کوچعنان باشد
 در روشنایی کار حوزه را با دمروزه و شش او آن بگشته
 که بت و فدر کند اگر قلبه که رازین رشح خلاص سنجیده باشد
 سر آدم سیاه شکنه و چوب آمار با ایندعا در نزد ردا و چشم
۳۲۶۵ بهمن ۱۴۰۹

طالع همین آن سکون بطالع مردن هم دست
 که زهمت او در روز آویشه میباشد و تکنسیس برپر آت و آن
 رفعه و پارسی و یوگ درشت آهنم رفت بوی سارمه نشان
 آن باشد که میشیش نیزه ایکسند و دایم ترن او سکنین همیشید که
 جزوی که خلاص سنجید با یقینی خاک از خوار را در دارد
 و قیودی ای روز خنثه که روی چندیه بگشته در وارد و خارا
 بلیکن مجنوط گرد عزل کند بحر بند موسیماه با صندل

در از نایه باز طسم در زیر دارم چه نماید پر خو
 دنه نهاد عرق کند ۱۳۴۵ ۸۸ ۲۱۶۱۹
 عضویت پر زاد کوید که ز بخت او در روز پاکستان
 در ز دیو که مقام در گنبد خانه باشد نکن پاکستان
 کند شست آنهم ز بخت بوی سامانه آنون لذ در خوبی
 این ام بمال و حرف پیغمبر کوید اگر خواهد که ران
 بکه خلص سعه باشد نخ خانه را در دهکت سیانه
 و اوسلاه نان کند بیکار پسر همانها کند و پیکے
 سک سایه و چه ویکه پار خورده ست خاید و پوست نان
 و صندل باز خنده ایشان در زیر دارم چه کند
۱۳۴۵ سه ۱۳۹۹ ۹۹۹۹۹۰۰۰۰۰

طبع قوص پر زاد کوید که هرس که در طبع قوص
 ز بخت او در روز سیانه بیکه بکند در زیر در صفو
 دل خواهی سر زبان سک بران داشت این داشت

امّد بومتریل در زیر این رحیم درسته والملک بدین
 امّد بود و ده اننم رجت بوی سیاهندیه آنون سرمه
 مدل و ناف دی و ایم در دمیکند و دعنهای او
 سست همچو اکر خواه که از زین در دنیات باشد
 بمحبت آنکوئنساوه و برگز زیتون و بزرگ با ایندیه
 در زیر و این دو کمته به پنهان داشت و نفاسه
۱۰۸۲ هجری من ع۲۱۰۸۲

طبع حدی سپراؤ کوید که هر که طبع حدی ای
 شود رحیم او در روز دو شنبه پیغمبر و مهر
 از زد بیکار فی ماشه و از زد بیکار دسر در دجن ما
 بر دست دپای او حبیله از رجت از زد روحانی
 خالد اکر خواه اذین رنج حلاص شو باشد نسیم خلوت
 بوسه همچو با این خلسم در زیر داشت این حکم که نشانه
۱۰۸۳ هجری من ع۲۱۰۸۳

طالع دلو پر زاد کوید چه نس که بطالع دلو لجه نیز
 مضرت از دنیو سیاهی مافیه و مقدم آندیو و رکھ کسته
 پل و در مین طولیه باشد و صاحب اس طالع در اینها نهاد
 کندر کرد و نام خدا را سپاه بزرگه نهاد نیز جسته
 و در زور و جمیله ام زرم مینالد و قتی حال او خوش و وقتی
 ناخوشان است باشد که موی بند کویی و پوست از شیخ و پسر
 مار با امیز عاد رزبر و زدن او و و نکند اندیمه در سعاده
۱۱۰۰۵۵۵۹۹۹۹۹۳ کلا ۱۱۰

طالع جسته پر زاد کوید که بجز این طالع هم عذر از کفر جسته
 او در روز شنبه با شدو این و این کس پا بر سر فرزند پر زبر و
 که از مشته و فست او را مجروح نموده آن همچه جسته باو
 رس امده نشان او آن شنید که بگزید و مخفیه و ران را
 او و دیمکند و دلایم بنالله اگر خواهد که از زین رشی خلاص شود
 بود بسخوان ما هی و فست مار با امیز عاد رزبر و زدن

کند ۲۱۲۱ ۴۶۸۷ ع ۹۵۳۴ ل ۰۷۹۸

تقلیل رست که همچنان دو دلو در تردد خضرت هنرای پیش از عرض

اور دند و هر یک مختار اذن نیز که بخوبی مرسا مزد عرض

رسا مزد و هم او دعا رانه بخوبی خضرت عرض کرد

در فرد بعده هفتاد دو مردو

دیو اول علاج جامیه برین پایا دیو دوم علاج زمان و در

کردن و چند نه لفتن زن بجه آسین نمود

دیو سیم علاج کو دکان دیو چهاد مر علاج خون از

که سپار کری کند و هن و پنی آدن کوید

دیو چهار علاج درست دیو ششم طب که زدن و هر

و کرمه بنبند ادم کفus و بقص عقل کوید

دیو هفتم علاج حصار پایا دیو هشتم علاج رنج مبن

مشن کسب و ستر و ستر و غیر از خی و جمله اذ ام او مر لجه

دیو هفتم علاج بخالان که دیو دهم علاج بکروانه

ترس درست بیشند که ناکاه برآدم رسی نماید

دیو پا زد هم بر علاج درد	دیو پا زد هم بر علاج کست
دیو پر ان دک بس ان تک	دیو پر ان دک بس ان تک
دیو پیزد هم بر علاج آدم	دیو پیزد هم بر علاج آدم
متصوّع و دلواه نماید	متصوّع و دلواه نماید
دیو پا زد هم بر علاج زبان	دیو ساتردهم بر علاج سک
در دودرم او کوئید	در دودرم او کوئید
دیو پی خفدهم بر علاج اور	دیو پی خفدهم بر علاج اور
سُقْنَفَة و فارش حبّم کوئید	سُقْنَفَة و فارش حبّم کوئید
دیو پی شیتم علاج مان	دیو پی شیتم علاج مان
سبن و دلواه نماید	که همیشه رنج از پا شد کیر
دیو پی شاده هم بر علاج شب	دیو پیت کلم علاج هنر
مرز و جبار مک تک	کھن د دلواه نماید
دیو پی شاده هم بر علاج ریشه	دیو پیت شیتم علاج جھو
بچہ را و سکم نا فقر کند	سیان رن و شوهر نماید

دیویست هم علاج ادم دیویست هم علاج درو
دو راه که دشتم راه کوشش نماید

دیویست مفعتم علاج درو دیویست هم علاج ریخ
ریخه در دمده نماید دلخواه کشند

دیویست هم علاج بزیل دیویسی ام علاج دلوانه
دلخواه در فردسته دلخواه عرک کفت کند

دیویسی و یکم علاج سرگر دیویسی دوم علاج مغلوب
در زمین از ادامه نماید دستی اعضا نماید

دیویسی سیم علاج سین دیویسی جهاد علاج درو
زمان در دلخواه بود چه اندام و مبن نماید

دیویسی هم علاج ریش دیویسی هشتم علاج ضر
من در سر او را بپرسید و برگشت که در خانه میگذرد

دیویسی هفتم علاج کسد دیویسی هشتم علاج طفیع
کفت برگش او را دو پستان که پستان شمارش و هارس
سچهه ده این کوید او در زمین کشند نماید

دویسی سیم علاج در دو چهلم علاج رس
کلو و صفا کوید و خوف نماید

دوی چهل کم علاج دل دوی چهل و نهم علاج کسری را بر
سردی و عداوت کوید سببه باشد کوید

دوی چهل کم ر علاج زنگنه دوی چهل هارم علاج باذاق
فرزند را حمل کنند وزانو میاند

دوی چهل هشتم علاج وسو دوی چهل هشتم علاج در دوی هشتم
و پجه و هدایان آر میان گوشته شد اان

دوی چهل هشتم علاج گفتن دوی چهل هشتم علاج در دوی هشتم
و سوراخی که در نخار را ثمان بعده و کرد

دوی چهل هشتم علاج کشیده دوی چهل هشتم علاج لسمیه نماید
در سعی افتاد و چیزی نتو بجهه مقوت شد

دوی چهل هشتم علاج در دوی چهل هشتم علاج حمل
اعصی انسان درین مردمان

دیوچاه سیم علاج رشیں دیوچاه هفتم علاج خارک
 دیسوار با کوشیده حسنه و از ارام
 دیوچاه هفتم علاج بکشیده دیوچاه هشتم علاج درود
 و لرزیدن کویده معده و درود کنم
 دیوچاه هشتم علاج در محله دیوچاه هشتم علاج در گوس
 هفت از ارام و درود ل کوید
 دیوچاه هشتم علاج سعیده دیوچاه هشتم علاج رستم
 هشتمان و غذیان
 دیوچاه هشتم علاج دوانه دیوچاه هشتم علاج ادرک
 که خود بخود بکشند از ارام اور بخوبی و ملایر و
 دیوچاه هشتم علاج رن و شیر دیوچاه هشتم علاج زرد
 که با مرکار کار نمایند و صفراء نهاده
 دیوچاه هشتم علاج دروانه دیوچاه هشتم علاج رکنیتی
 که دهان بهم شاید و ریزه و شق شدن کند

دویسته هم علیه خسیده دویسته هم علاج خسیده
 چه را استد که برای نفع که کرده سپارند
 دویسته هم علاج خسیده دویسته هم علاج رشته
 زاید رز خلصه علاج زاید رز خلصه
 دویسته هم علاج خسیده دویسته هم علاج علیه لعنه
 بیک و همراه درسته پند خضربر آدم و رکنین بیفت
 داده احتم با اصول ای و میده استفاده
باب اتفاق دویوهای همای داد و کانه دلول
 لعن بر که اور از دخترت سنتی اور وند فتوح
 او مشت کز طبق حضرت فرموده چه نام دری و مفهوم دویکی
 بند و چه رخت بوده من که دویسته یا بی ار ما و این
 در زمانی باشد و در خانه ای مردم روم و کارمندست
 که در حوزه بودم نایم تا بررسد و لذ حوزه بزیدن
 نیافرین کوید و جاید برینه بازه کشند و دست باز خودها

هر زان هر دکرد هر چاوت روی چون در اند و نهایم ناحال
 او بدتر بتو و باز خود نخست سواد اگر فهد علاج او بکشند
 پس هر کن پنهان سلیمان فرمود که اهل علو علاج او چه نو و دیو
 فدری سر که با چشم میخ بایام میگیرند و نس سوار از آن او
 بکشند و کلاب پا پو و نیخ نمیبینم که بخواست آسر روز بخاست
 که بزرد بلوی خوش باز فنه هر دکمه در روی سهل باشند
 که اور آن قاع هشید دیو دوم او را تراحت بخاست اور دن
 فرمود که اهل علو تو خود را در ری و حابی تو کجا باشد و دخو
 بروم ز جهت راتی و بیکفت یا نی اه نام من شما اسکن
 و حابی من در میان از نان باشد و بدی هن لک که هر کس
 بمه عنزی کرم کنم ناضل بر بکشند و بچه دان ریان
 لسته رثه و آسبن نیه سلیمان کفت آی هیعون
 او چه نو و دیو و بکفت دست خرس ز هر کن بمقار
 خود سر ابا هام بگو سند و رو نی خنده ط نهایه در پیش هر

رشود کر کرد جون از حیض بکشید و با شوهر جمیع شود
 دبارکه رو سما به آن و راز نایابخ بربر دافع کجه نشنه
 دلو سیم و میش حضرت سلیمان او را در نزد فرموده عین
 چه نام داری مفہوم نو در کجا باشد و گفت باشی آن
 نام من مکوک دوست و باشی من در سرطخواره
 خفن دست و کار من است که یک که سه هزار من زن
 همچو دنار بدهن بکه افکنیم خوب با در پوی محظی شد باور
 رک اوسماه سهو و گفت بر دان ادروده اند مس مرزد
 سلیمان گفت امتعو علاج او چه بشد و گفت هوی خرس
 و رضند در نزد امن او حکمتند و میتوانند و محکم
 و محکم خوار و آنار دانه و مو بر سماه معجون بخوبی باور
 گفت باشی دیوچهاد مر مد نزد حضرت سلیمان او را داد
 فرمود که امیعون چه نام داری و مکان نو در کجا باشد و لیو
 گفت نام من سخنان دوست و خابی من در همیشه دیک

میاسه و نبی من آن بیست که خود را کاه رزگر کاه داشتم
 و در نظر همرا دمام کام نما نیاز سعده و گفت برآورده و همرو
 سعده و حون از مینی او روان هم سلیمان گفت علاج
 او چه باشد و لای گفت سایه اند و پوست خار و کخم
 رخیان و آسی که با هم صلایه کند و فردی از این آی
 دو همان و بینی کشند و زانو با مارون با هم کوید
 و بر بالای دماغ هند که محبت است در دوی چشم
 نزد حضرت حاضر کرده گفت ای ملعون چه نام داری
 و مقام تو در کجا میاسه و پوکفت پا رسول الله نام نه
 عفرت و پوکفت د مقام من در خواهی باشد حضرت
 بن نام بازی گئے نیزه مضرت با در سایه همچنان هار سعده و علاج
 علاج کشند و پر انجات پا شد حضرت فرموده باشد که
 معالجه لورا و گفت زهره حمزه کوش و زهره مری سایه
 مخلوط سعده در مینی چکاند و این تعمیر مدر را نهاده بردویند

سخا باب لبیم اللہ الرحمن الرحیم با وز علی نوریاں
 هو نعم المصیر و کونوا اطی اللہ و حامی عبد الوا
 اللہم صدر عیے محمد والد محمد با اللہ اکل احمد
 ۱۹۹۵ء جم ۹ ۵۰۰۷ ۹۱۱

دیو شمعہ درز و صرفت سلیمان اور دند فرست و کلر
 پنام درسی و مفہام تواریخی پائیں دیو یعنی پائی بالہ مام
 سعدان دیو رست و مفہام فرنگی درس اپی دان و خانہ اپی
 چنگی مردم سرو پارسی مہندل ذخیرہ پرون روند نام خداستی
 بزرگ چون خودستہ پائیں اور الحسکیہ زم خود زاد و بھاں
 تا بترستہ و مریزو و دریخی افسد و وسوسہ درول او
 افسد زرعیل نویں سچھ سلیمان کفت علاج او چہد دیو یعنی
 نماید و زهرہ کاویا اپ کاسنی درینی حکایت و اسد عالم
 در د لبیم اللہ الرحمن الرحیم حرصنا کر طا و سعاتوا
 ط و مان عاھا هم کوبایا موصولہ این ام ہم براں

دیو یه چشم دیزد حضرت سلیمان او روزگار نکفت
در ری و جای تو در کجا باشد دیو یکفت یابنی ام نام من شمشاد
و من م من ورز مین ستوره دزار و مقاییر حوانات بند
هر طفه که میانجی کند ز دیزد صرزا و پس از هم عصب دست بد
کی خود بخود خواز ب هو یکه چیزی هم بده مان کو دیگه سورکش
کم کند یک دل او در داده چه حیوان یا اور کی از زینه ها
بر رو طن هر چه علاج کند یک کوکو و دو پست بار و زهره دیزد
که در زیر آسوده داشته باش طبعه د در و مان حیوان نماید

ابن دعا وبركت حبوان سيدوناف بيشه لسم الله
له طاله فيها طلا هم عنا ساع حوا عووه اعضا ره
عند الله قر اسلك باسمه العظيم المحرف
الملکوت المطهير العذريوس المبارك والحي
الفتوح يا ذوالجلال ولا تقام برحمة الله
برعمهم ١١١١ له هـ ١٢١٤٢٣٢٥٢٤٢٦

والي مادرسو مجتو العوش الغطم باد حمن با حنم
دلي هشتم در نزد حضرت سليمان اور داد و محمد کرد
چونا م دلدي و مفهوم تو در کجا باشد دی یکفت با رسول الله
نام من ذبیح هست و مفهوم من در خراها باشد حضرت من
است که بفتر حود را برمدم و مم ناهو ش سو ند و بهمه اندا
از پن در کند سليمان یافت ک علاج او رجه بیشد دلیل
ر زهره و لکن رو بیست فلان در نزد میش دو دلیل و اند عارا
بریسا که کو خنده بنویسد و حدو دل دسته باشد ران که

لِسَمِ اللَّهِ الَّذِي جَنَ الرُّحْمَنِ اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ
 وَلَا دُنْعَنْ مُنْزَلُ نُورُهُ كَمَشْكُونَةٍ فِي عَامِ صَاحِبِ الْجَمَادِ
 فِي زَحْاجَةِ الزَّحْاجَةِ كَانُوا كَوْكَبَ دُرْدِنَةٍ
 مِنْ شَجَوَةِ مِيَادِكَةِ زَيْتُونَةِ لَا سُرْهَقَةِ وَلَا
 غَوْبَيَةِ بَحَارِ دِيَهَا لَيْصَقُ وَلَا تَمْسَهُ مَارِ
 نُورُ عَلَى نُورٍ يَقْدِعُ كَلَّا مِنْ كِنَاءِ وَلَصِرْبَهُ اللَّهُ
 إِلَّا مَثَالٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُ بَكِيرٌ شَعْلَبِمْ
 دَبُونَهُمْ وَرَمْزُ حَرَتِ سَلَبِهَا أَوْرَدَهُ وَنُورُهُ كَأَلَّا كَأَلَّا
 هُمْ نَامُونَ ذَرَنَى وَمَفَامُ تَوَرْكَبَا باشَدَ دَوْكَفَتْ نَامُونَ بَعْ
 دَبُورَتْ دَجَبِي مَسْنَدَرَ كَوْجَبَا وَرَبَّارَ كَماشَدَ حُونَ كَي
 بَلْ نَامُ صَدَأَبَعَكَ رَاهَرَوَوْ بَادِي درَدَمَعَ كَوْدَعَمْ تَازِيَسَنْ
 وَرَمْ كَسَدَ وَسَرْسُنْ بَرِدَأَمَرَ عَلَاجَ اوْرَسَصَدَ وَغَرَدَكَرَنَه
 كَوْعَدَهُ جَوَشَانَهُ دَرِبَنَى اوْ كَجَانَهُ اِيمَنْ دَعَارَا باخَوْدَرَه
 سَهَيَهُ لِبِمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

مَحْمَدُ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّمَا دَرَبَ وَهَبَ
بِحَقِّ إِنَّهُ مِنْ سَلَمِيَّاتٍ وَإِنَّهُ لِسَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
دِبَوْدَهْمَ دِرَبَزَ دَخْرَتْ بِلَهْمَأَ اُورَدَهْ دُمُودَكَهْ كَلْمَعُونَ
هَنَامَ دَلَسَيَ دَمَفَامَ نُوَدَرَكَلَيَ بَاسَدَ دَلَوكَفَتَ بَانَيَ الَّهُمَّ
مِنْ صَفَرَانَ دَوَبَسَتَ دَمَفَامَ مِنْ دَرَحَمَهْ بَىَ آَبَهَهَ
دَهَزَرَمَنَ دَكَسَتَ كَهْ رَوَى حَوْذَ بَادَى بَنَمَهَ كَمَنَ نَارَزَهَ مَنَحَوْشَ
بَرَدَهَ دَوَرَلَهَ اِسْيَانَ تَعَيِّنَكَهَ سَلَمَهَ كَعَتَ عَلَمَجَ اَوَصَهَ بَاهَ
دَلَوكَفَتَ دَغَنَ سَعَدَهَ اِمَنَهَ دَعَارَهَ بَسَرَهَ يَأَحَوْذَ دَرَدَقَهَ اَهَهَ
لِسَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هَوَصَوَالَهَ لَهَ لَهَ لَهَ لَهَ
عَصَمَاهَ لَهَ
فِي اِسْمَاهَ وَهُوَ الْمَبِيعُ الْعِلْمُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْرَمُ الْحَوْلُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَظِيمِ يَادَهَنَ يَادَهَنَ يَادَهَنَ يَادَهَنَ
٦٩٦ ع ١١١ م بِادَهَنَ دَبَوْدَهَنَ

مکانیزم ایجاد فشار
 در گازها می باشد که
 از این طریق این فشار
 را که در یک واحد
 مساحتی ایجاد شده
 است را می توان
 در یک واحد مساحتی
 در یک واحد حجمی
 ایجاد شده در یک
 واحد مساحتی ایجاد
 کرد

مِنْ الْفَتَنِكَ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا يُعْنِيهِ حَرَصٌ عَلَيْكُمْ
الْمُسْوَمَبِينَ وَوَفَى الرَّحْمَنُ فَإِنْ تَوَلَّا فَقْتَلْهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكِّلْتُ وَهُنَّ بِالْعَزِيزِ لَعْنِي
دُوَيْسِرْ دَهْمَ دَرْصِرْ صَفَرْ سَلَكْ لَأَوْرَدَهْ ذَمَّهْ كَامْ
ذَصَتْ ذَفَرْ نَبِيْيَيْ أَوْمَ صَلَوَتْ بَاسَدْ دُوكَبْ نَبِيْيَيْهْ
نَامْ مَنْ جَهَارْ كَسُوْ لَأَوْمَ مَحَامْ مَرْزَهْ كَاهْ لَأَوْرَادَهْ
وَمَبِيْيَيْ مَنْ اِبِيْمَ لَيْهْ كَهْ نَاكَاهْ لَأَوْرَهْ دَهْ كَاهْ
جَاهَكَهْ جَاهَهْ بَرْزَمْ بَرْدَهْ وَسَهْوَشْ تَهْهَهْ وَهَرْغَوَهْ يَهْ سَارَهْ
سَلَحْ جَهَاهَهْ دُوكَفَتْ سَمَّهْ طَهْ رَبِيْيَهْ كَهْ رَبِيْيَهْ
كَهْرَدْ دَوْرَهْ لَأَوْلَهْ اِرَانْ دَهْ لَدَهْ جَوْزَهْ دَهْ دَهْيَارْ دَهْ سَرْهَدْ
كَهْ سَخَاهَهْ دَوْصَهْهَهْ دَهْرَهْ دَهْرَهْ صَفَرْتْ اَوْرَدَهْ فَرْمَوَهْ دَهْ
هَهْ نَامْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ لَوْرَهْ كَاهْ مَيَا سَدَهْ كَهْهَهْ بَهْيَيْ اَدَهْهَهْ
مَنْهَهْ سَرْخَونْ سَتْ وَهَايَيْ مَنْ دَرْسَرْ كَوْهَهْ كَاهْهَهْ دَهْ بَهْ مَنْ دَهْ
كَهْ زَهْ بَهْهَهْ سَرْدَمْ رَاهَهْ كَهْ دَهْ دَهْ دَهْ مَهْ كَهْهَهْ كَهْهَهْ

سینا گفت از خان علاج اور اپنے پسر کو گفت نہ ہے
 وزیر بخرا در آیا مظیم امراضہ دور دنائے لوکھنند
 شفی باشد معون اللدعا ۱۴۲۱ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱
۱۹۲۱ ۱۹۲۰ ۱۹۲۱ ۱۹۲۰ ۱۹۲۱ ۱۹۲۰ ۱۹۲۱

دو پیارے ذہم در فرد خضرت سینا رودند فرمو کارنا خار
 امام ولدی و مquam تو در کجا من پاسد و لوگھٹ نام من صدصال
 و مقام من در سیاپیا باسند و صرف زخم کرم کشکه خود را مروم
 نایم اور زم زیان با پر اور دستیت و با پتو و ران و با
 اسیان مرد و آدمی ادا م کرد اس کلخ خ دوستہ او مدد
 آئی خوت فرمو علاج او صبت و لوگھٹ نہ ہے گرت
 باز ہرہ رو باہ در بی اوس کھنند ناضع باسند لالہ
 دو پیارے ذہم در فرد خضرت اور دند فرمو کار معون
 چہ نام ولدی و مquam لوگی ہے دیکھت یا نیں اللدعا
 موجودین رست و حاجی در سر جپہا پیر سب اطفیہ در دنیا
 دوچھے ۶۲

ادنیت کنم و خرمن اینست که کنفس خود را امیدم و می
آخشم این سخ سهو و خارش کبرد و آس بی مرد و درد
مد و قند خانجی ب طاقت سهو سهی فرمود علاج او همه
دو بیعت یافی الله تبره بزور اف نصیبا در زیر سرور
حکم داد و دعا لاد و میوم کرد و با پی ندن و آمراد حاشی
مال و حکیم که شفای بیهی الله الرحمن الرحیم
و لا اوطاط عمر
اللهم دعوه و مطه و لا و ما هم مدد ام

دلو هعفر همیر نزد علیان او دودو خضرت فرموده ای دلو
که کونه او مر امیری باشد خضرت تو پر او حکم داده باشد دلو نامش ا
دو داشت و حاجی من خدمه جزمه هما باشد و مدی هن برادر
الشده چون صدم عدد کجا خیج سویند عقلی از زبان پیرم
نه برد و کو مذ و تز دست لانه درست می شد سه گاه که دست علاج
او حکم داده باشد دلو گفت رنگه خارش با بنای مهری

در هم آنکه در پیشی کجا مزبور بود و یو خد هم در نزد خضر خدا
 فرمود این چه زام در لای دیو کفت نام من مرطون دیورت
 و بسی من انت که با دی و مم مانع شد و در پیش فری
 و معاذل ن پیش کرد سپاه کفت علاج او و پیش کرد
 زهره تیهوای خنکه را به میزد و در پیشی کدام و هم
 نوشت با خنکه و دستخایی بزد هم لسم اللہ الرحمن
اَنْهُمْ مِنْ سُلَّمَانٍ وَالنَّبِيِّنَ قَسْمُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اَنْ لَا
لَعْلَوَا عَلَى وَاتِّوا مُسْلِمِينَ ۝ ۱۱۲ وَ۝ ۷۵ طَهِ
۱۱۱ ۷۵ ۳۳ ۲۵ ۱۵ سُرْجِمِیلَكْ بَارِحَمِ الْوَاحِدَ

دیو نوزدهم در نزد حضرت سین او را نهاد و سورا معون
 چه زام در در مقام توپیست که بازی از نام من مازدن رست
 و مقام در کورسین باشد و بسی من برآ در و قشت که خدم
 بخوا بندزیان اسان را بسته کرد ام سدهان فرمود علاج او و پیش
 دیو کفت زهره درگش بازیات بخوا بندز در کورسین کجا است ام

نَسْرَ رَوْزَ بَدْمِينْ مُوحِبْ بَهْ اَوْ دَمْتَ هَمْهَهْ سُفْنَاهْ دِيْوَسْيَةْ
 وَرَزْرَدْ حَضْرَتْ اَوْرَادْدَهْ فَرَسْحَوْ جَهْنَامْ دَرْرَنْيَهْ مَقْهَامْ لَوْرَدْ
 دَوْدَهْ مَهْرَأْحَوْهْ مَصْرَتْ بَرْخَهْ دَلْكَعْتْ بَارْسَيَهْ اَهْنَامْ مَنْ جَهْهَوْرَهْ
 وَجَهْيَهْ بَنْ هَهْيَهْ دَانْ سَهْيَهْ دَعْهَرْتْ بَنْ بَرْآهْ مَهْرَلْكَهْ عَقْدَهْ
 مَرْدَمْ يَهْرَمْ سَلْيَهْ فَرْمَوْهْ بَلْحَهْ اَوْ حَكْوَهْ بَهْسَهْ كَعْتْ زَهْرَهْ
 نَعْ سَيَاهْ بَازْهَرَهْ رَدْبَاهْ دَرْمَيْهْ كَنْدَهْ دَمِدْ خَارْبَهْ
 كَوْفَهْدَهْ بَنْوَهْ دَوْرَزَرْمِينْ وَفَنْ كَنْهَهْ سُفْنَاهْ بَاهْ هَهْ اوْيَهْ

لِيْسَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اَهْيَا سُلْطَهْيَا اَذْوَانِي
 اَصْبَاهْ وَثَ اَلْسُدَائِي جَاتِوا لِي رَحْمَنُ الْعَالَمِينَ
سَرِسْلَاهْ مَطْوَسْ سَرِدِيْوَسْ تَكْمِيلْهْ تَرْزَدْ حَوْلَهْ
 اَوْرَونْدَهْ فَرْمَعَهْ جَهْنَامْ دَرْرَنْيَهْ كَهْدَهْ تَعْنَيْهْ
 نَامْ مَنْ جَهْهَوْدَهْ دَلْوَسْتَهْ دَهْبَرْمَشْ دَرْجَزِرَهْ وَبَرْسَنْ
 بَرْآهْ مَلْفَهْ زَكْهْ مَرْدَمْ رَاسْفَتْ رَمْ نَاهْزَامْ بَهْنَانْ بَهْدَهْ
 آهِدِسْيَهْ دَرْزَرْبَشَانْ بَهْ آهِدِحَزْرَتْ فَسَحْوَعَسْرَهْ بَهْ

برنوار علاج اوچه بیشه دیویفت پست نارنج و رکنیل کوبی
و کوزباد و هند بیفاید و آیند عارا پاچو و لود ب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الْمَعَافِ بِسْمِ اللَّهِ الْكَافِ

بِسْمِ اللَّهِ الْمُعَافِ لِبِسْمِ اللَّهِ الْكَافِ

وَلَا فِي النَّهَاءِ وَهُوَ الْمُبِينُ بِسْمِ اللَّهِ الْكَافِ

١٤٩٦ هـ

٢٢٢ مـ ٥٦٩٩٩ دلویت دم نز و حضرت

سلیمان او دندان لطف خانم فدری و بیر قبرادر حضوره هندو شاهی

اوچه بیشه دیویفت باشی الدنام من زیتون دلویت

من در ہبھ جایسند و بدی من دست که اگر کسی بنا مهدوی

بیشه من او را طلب کنیز که مغسر شرکه سعید و سرمش مردی

دقایق سعید و ہر دنرا سعد عرازدم تا حذب و نزلائی ناسه سلیمان

لطف علیج اوچه بیشه دیویفت زهره خوش باخشنم کنر کوسه

بر دنائی کش و بیوراتش ایزارد و حوزرا حجه و ہر دعا

نوشت باجه و دندفاید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا حُولَّ وَلَا قُوَّةَ كَلا بَاسَهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
١٢٥٩٦٢٣٧٦١٨٢٦٢٩٤٦٢٩٦٢٣٩٦٢٣٦٩٩٩٩
دُلْمَشْمَ دَسْخَدْ خَرْتْ سَلْيَنْ اُورْدَنْ فَرْمُودْ صَنَامْ
وَلَدْرَوْ خَارْ فَوْدَرْ كَيْ بَسَادْ وَأَوْ مَرْ كَحْوَنْ مَرْكَيْانْ دَلْرَ
لَفْتْ إِلْبَنْ إِلْهَ نَامْ مَنْ فَوْلُونْ دَلْمَشْ دَلْمَرْ مَنْ لَكْنَهْ
نَفْسْ بَرْ عَوْرَتَانْ دَلْمَ نَافْزَنْ دَلْتْ بَنْ خَطَلْ بَاسَدْ وَلَجْيَهْ
سَيْنَهْ اُرْتَهْ سَلْيَنْ لَفْتْ عَلَاجْ اُدْهَهْ لَفْتْ عَلَاجْ اُورْدَنْ
بَاهِيَهْ كَوْفَنْتْ تَارَهْ بَلْتْ كَرْ نَاخْنَهْ اُورْ بَوْزَرْ سَلْيَهْ بَهْرَهْ زَنْ
طَهْرَهْ رَابَسَرْ رَادَبَسَرْ دَلْدَهْ سَلْنَهْ بَهْنَهْ نَامَهْ فَوْدَرْ بَلْبَ
بَلْجَهْ سَفَرْهْ سَائِهْ بَائِسَهْ بَحَوْهْ بَرْ وَلَدْهْ لَسَمْ اللَّهُ الْوَجْهَ
الْوَحِيمُ فَتَدَوْسَ قَدَوْسَ طَهُوْهُوْهُوْهُ
سَبُودَيْ بَحَلَالَيْ جَعَابَلَهْ وَمَكَابَلَهْ وَاسَرَهْ بَلَهْ
وَعَنَوَهْ بَلَهْ ١٢٥٩٦٢٣٧٦١٨٢٦٢٩٤٦٢٩٦٢٣٩٦٢٣٦٩٩٩٩

دیوی خلیم مرز و حضرت سهیان آدرودند فرمود که ای ملعون
 چنانچه دندرو آور مرد را گشونه میرنگانی دیوی یفت نام من سهیان
 خلویت و خابی من در جنگی ما پسند و مدبی من برادر دارم
 که هر طبقه ایستاده اور دیوی سر از رد فم که ناکاه کار را شکست
 و عده است بند رسنای سر زند حضرت فرمود علاج آمیخت دیوی
 اینی اله علاج را شکسته ناخن و موی سر آدم را باز سر زدن سایه
 و سختم که آن در زیر دمن او خود کشید و ایندی خارکشته باز خود
 سخا پای درست آرد دیوی پیش چشم مرز و حضرت سهیان آور دند
 فرمود که ای ملعون چندام در ری و مقام نو در کجا پسند و آور
 گشونه میرنگی دیوی یفت نام سهیان علتی رست و همو مادا من ای
 پس خانه آدم شفوه لجه و مدبی من را شکسته ناگز (سعقل نمی)
 و ای به دنادان ناهم شنیپ که روز خانه بر همه پر و نیزه
 و فنی هشت نیزه مضرت ساری سهیان یافت علاج اور ای پر
 دیوی یافت رفته و در زیر دان ای ای خوش بند و ایندی خاله ای دند

در پار فو بند و که شفای اید خوهو صوص و سوچی
موسی ۳ ۱۱۰ ۹۶ ۱۸۰ ۵۰۲ ۱۱۱

دویست هشتاد و نزد حضرت سلیمان اور دنده فرموده
 در ری و مکان تو در کی سلیمان آدمیرا صونه ز جست مر
 دیویقتی اینی اراد نام من ططیون دیویسته و جای رکھو ره
 هر اظہر استه بمن لسکه جلز بچپه اور کھواره اند که
 من اور از جست رسائیم که در راسته درست اند کاہ خندو
 و کاہ سپر لد کھو سلیمان رسید که علیح صست دیویقت نادیو
 صندل و برکت توت در زیر و این او و گردشته و دیوی
تطبیقی را در بازو میدی و که شفای اید و ان کاادالدین
کفر و الیلقویت با صبادهم لما سمع و دکتو رو
انکلیخیون و ما هکلا و ذکر العالمین و میز من القمر
ما خصوص شفاه و دخته لله موصیین و کل و زید الطالیین
حسانیا دنده و ۱۱۱ ۲۲۲ ۱۱۱ ۲۲۲

۱۱۳۴۰۲۵۹۹ ۹۹۹ مسح و خوشبوخواهی امام حسن عسکری

درویشیم دو زند صدرست سلیمان او دادند فتوپ که تو عذر نام دیگر
 و مقام دودر کی بینه داد آنرا حکم نزد خسروی دیوکفت یعنی
 سرطون دلویست امتحان و حاجی من در همه چاچه دیرین
 برآور سکنه روز خود را بمردم نایم تا به ترسید و زمزمه
 حبتن خانی بهیت روز رُسیان رزو باشد گفت علاج حکم نه
 دیوکفت هنگ طبری دو عده دن و رشید روحیه هرام و پودن
 در رزیر دارم او همه کشند و رویخ کاه ساه کمر نکر را بایم
 ادویه درینی بلکه کنانند ای پسرم در زند صدرست او روز مرحم
 چنانه دری و مکان نو در کی ساسند و صدرست نو صدت دو
 نام موتویست و من در همه چاچ اعظم کار من استند مردم
 دلوانبه کرو انم خناک کفت بجا او روز سلیمانی گفت علاج ای
 دیوکفت شنیدیده با رویخ کاویم بجوسانند و درینی کنانند
 و کشید و سخن کا سنی دلویست هار در زیر ارم ادویه هنفیه

جزء

از آنها دویسی ام در خانه خضرت سلطان دور زدند
 و مسعود نام در ری و حاجی تو در گلی سپه کفت
 نام من ز ماس دلیل است و حاجی من در خانها پنهان و بر من
 ببردم است که خود را ببردم افکنیم هر زمان بر سند سلمان
 علاج کوکر ام است و دلیل است رونم کما دلیل است با هم کوکر
 و بر منی دوچکانند و شیر دلیل است از این طلاق هارزو دلیل است
 در زرد او دوکنند خانها پنهان است، هر تا دویسی کمتر در زرد
 خضرت سلطان او را بزد فرموده نام در ری و مکان تو کجا
 میباشد و اذ است و کدام است دلیل است نام من ناموسی دلیل است
 دفعه من در مکان صوابه است و بدی من است که ساز
 خود را پسر مردم افکنیم آبزند و بر زد و سه پسر سو زد
 کفت علاج او دلیل است دلیل است زهره ما های بازدش کار
 کرم کند و دور منی حکای بند و سور ز بستند در زرد از خونه
 شفای این دلیل است دویسی حیم نزد خضرت امکن

اردو نام تو صیت و مکان نویی است و چه ازت برآمد
 دیگرفت نام من مرال سرت و مکان من در میلادت
 و بزم من است که همی طهر را تیرم کرد زبان پیشکش کو
 دور دل سیدا کند سلیمان نفت علاج او چه بشهد دیگر
 و کلهه با ویان و مرسر در زیر دارم و حکمت نه داین دست
ب خود دل و شفای ارضت مغفرت من صل
داعی و نوری کانه علی دا به نیاری و تعالی
اکضم یاسیم اللہ لعکم اللہ لمحکم لا لا لا
و هجو افه من سلیمان و آتیه لیسم اللہ الرحمن
الرحمه نم دیوی سیم در زرد صفرت سلیمان اور وند کشت
 از مسجد تو صیت نام فداری و مقام نور کی بیشند و بی
 تو چه بیشد دیگرفت نام من دشمن و بورت دی
 در گورست نهایت و بدی من این نزست مردم را در آن
 سکنی قادما میگردان پسر سیدا کند سلیمان اعمد علی او

او صه بیست و دو کوکعت را بود چنی باشد عن کاد و زینی
 دموی کر بسیاه و رنگار در زیر دم من بجه کشند و اینجع
بر جود سبز دشنه پاید ای ای طا هر بوره عمدی فضی
مند حسی ملاحاله ما اسو احمد بد صد بلا
ا هوط صح صح طوها طها لعما طاع طمس طوه
خاطوم بیان حفظ ادی اسد بور باتی
و مددی بدمی بکل ملهم ساطاخ آلام
 دویسی صارم و رتر و حضرت سینا او روند غریبوار
 نام نوشت و مکان نو کی است و حضرت نو با طاهر کدام ر
 دو کوکعت نام من طغی دسته مقام من و رهور
 و بی من داشت که چون طلق شمر برینه کردند خدا اینها
 بینه اور ای طبا نخوا نم که به بوس شخوار نکن رزد بی قیمت
 بعث علاج او صه بیست و دو کوکعت پاسنی الله رزد هم میع
 و هنوز طبرزاده مازو با کل سرمه و کوکنی با روغن مردینه

ہم را بکر کیستند و بخوبی نہ دوسرے کو مخفیہ نہ اور اگر تھے
 پوتا اور اپا کو مخفیہ بالند و در آخر سب ماہ سیم و
 سو زباند و روشن کو کچھ دینہ نازدہ در کیستند و بسالانہ
 دلوں کی عین نزد صرفت سلیمان اور داد دفعہ کاری ملعون
 نام نو صفت و مکث تو کبی است و بجز روتگہ ام است دلوں
 مقام من در خا نہ بہت و نام من قدر ساست و مری من
 راست در بہر خا یہ کہ نام صد انبان نہ و نازد و روزہ نہ کنند
 من در دنی بکھر کئی و حود را نزدیک ای در رم نازد عصرت
 در بکسند و کار بکسند علاج او جو چن لیں و کھائیں
 باعشر ہر شعبہ در فراز کو کسند و امید عیار اور فنا
 ای بکھر ہزادعا لبیم اللہ الرحم ملهم اللہ علی
 بیکہ و دفقة و نوبۃ فدل الموت یا هادی کائی
 یا معلی یا دحش الراحمین یا ولی اللہ علیہ السلام

المسیح

المستعين العشی دیوی ششم زرد خضرت سیما
فرمود نام توصیت و مقام توکی یکه شد و برق توصیت
یابنی و مقام من در کوه هلا و هایان زده شد و نام بیرالی و دیدار
بی من اسد کی که نام خدا آشیعه سر و او را هدک کن کنم و بقدر
نام عده او مزنجوش و مغز نلام و سخن خوار و اکو با جم
خرد عسل ای سنه کو ومه و چند کحوذ سه لاع و پلک
با ناخن وست و با در زیر و افز حکمت نافع بست
دیوی هفتم در زرد خضرت او و دند فرمود که ام بیو گها
تو در کی یکه شد و نام توصیت و خزر تو برآ و متفو حکمیت
دیوی هشت یابنی اد نام من سند رو سرت و جای من
در راه هدکه شد بی من است که چیز فرزند او فرز
به شد و بی خزو نام خدا آشیعه باشد من خود را بد و نام
نام هرسه و خزو سیما نفت علاج او چه به شد و دیوی هشت این
طسم با خزنه نو سنه در سر خار راه و راه هر پیمان کند

شیوه ایجاد محتوا برای سایت
 در اینجا می خواهیم آن را بگوییم که چگونه می توانیم محتوا برای سایت
 ایجاد کنیم و آنرا به سایت اضافه کنیم
 این محتوا را می توانیم با استفاده از نرم افزار
 ایجاد کنیم و آنرا به سایت اضافه کنیم
 این محتوا را می توانیم با استفاده از نرم افزار
 ایجاد کنیم و آنرا به سایت اضافه کنیم
 این محتوا را می توانیم با استفاده از نرم افزار
 ایجاد کنیم و آنرا به سایت اضافه کنیم
 این محتوا را می توانیم با استفاده از نرم افزار
 ایجاد کنیم و آنرا به سایت اضافه کنیم
 این محتوا را می توانیم با استفاده از نرم افزار
 ایجاد کنیم و آنرا به سایت اضافه کنیم

لا يَسْتَهِنْ رَبُّهُ مِنْ دُرْضَتْ صَرْتْ أَوْرَونْ
 فَرْمَعَكَارْ مَلْعُونْ چَهْ نَامْ دَرْرَنْ وَمَقَامْ نُورَكَيْتْ
 دَبُوكَفْ يَا سَبِيلْ الْهَامْ مِنْ كَلْمُوحْ رَتْ دَمَاهَرْ فَرْسَرْ
 چَهْ هَلْهَاهَ كَشَدْ سَايْ خَودْ بَرْسَرْ مَرْدَمْ أَكْنَمْ خَنْجَرْ فَرْدا
 كَمْ كَنْدْ عَلاَجْ أَوْ بَرْكَ رَيزَهْ وَسَيَاَهَاهَهْ دَرْزَرْ دَافَمْ أَوْ
 حَوْكَسَرْ دَائِيدَعْ رَابَابَهْ نَرْتَقْ يَا بَرْكَهْ دَهْ تَكَاهْ

يَا مَيْدَعْ يَا مَسِيلْ مَلَاءِ الْهَيَا سَلَاهَيَا اَصْيَاوَهْ
 الْمَسَدَاهِيَ يَا حَنْدَرْ عِلَامْ دَبُوكَهْ نَرْدَخَتْ
 أَوْرَونْ فَرْسَهَارْ دَلْوَهْ نَامْ تَوْصَتْ وَمَعَامْ نُورَكَيْتْ
 وَحَرْزَرْ نُورَهْ دَمْ چَهْ نَوْعَهْ رَتْ دَبُوكَهْ نَامْ قَهْرَانْ دَلْوَهْ
 كَهْ مَرْدَمْ رَاجْهَوْ دَرْبَهْ كَنْمْ وَذَنْ وَمَرْدَرْ دَرْهَمْ بَرْمَهْ
 سَيلْ بَدَعَرَانْ كَسَدْ وَعَدَهْ بَازَرَهَهْ صَادَرْ سَهْ عَلاَجْ أَوْرَهْ
 لَهَانِي يَا مَوْرَكَهْ دَرْخَانَهْ كَسَنَهْ يَا حَوْهَهْ دَلَرَهْ تَاَرَسَهْ
 دَلَنْ يَا بَرْهَهْ كَسَنَهْ كَسَنَهْ لَاهْ كَاهْ لَاهْ

علیاً وَنَبِيُّ اللَّهِ الْمَحْمُدُ الْجَبَارُ وَالْعَوْذُ بِكَ مِنَ الدَّنَاءِ

وَلَا حَوْنَه ٨٧٢٢ عَمَّٰ وَعَمَّٰ ١١٤٣ ٦٩

دویصلی کیم در تردد خبرت آمد فرستاده نام دندی و مقام از
کی است و حکونه صدر میرانی دیگفت نام من فقط ان
و مقام من در کوهها سپه و بی من در زمینه زور در
سبه کرد این ها سخن نگویید و خود موش اشند و خداه
کشند فرمود علاج او پسند دیگفت خود ای خواه
ولایه کو هر سه در زیر امن بستان دو کشند
و ایندی هلا با جو دارند سخا بایسند اهیا شدرا

هیا هیو ۴۳۱۶ ۹۴ ۸۸ عَمَّٰ

دویصلی دویم تردد خبرت سلیمانی حاضر کردند خبرت
و فتحه در کجا باشند و نام توصیت و مقام و بی تو
برآدمی حکونه است دیگفت هایی من در خانه
کشند و نام میمون است و کار من اینست که که همچو

که هر جاری حادثه پنجم نظر خود را در می‌نماید
 در سکم خدا کند و چه آن طوری هلاک شو شنیده
 او چه بگفت و چه بگفت اینی الساید علیه السلام
 در دستخواهی ای حی ناقص مریا لا اله الا انت

عفافاً مهما لا هبأ اذ وحن اصوات الـ
سُلْطَنِ سُلْطَانِ و تَنْزُلُ مِنَ الْقَرَآنِ وَ
وَدَحْرَ لِلَّهِ مُمِينٍ وَلَا يُزِيدُ أَنْظَالَ مِينٍ أَلَا حَمَّا

لَعْلَمُو وَعَلَى الْقَوْنِ مُسْلِمِينَ دُوَّرَ حَسَنَمَ
 در زرد حضرت پیغمبر او روزد حضرت فرشتوهام و
 د مقدم توکی باشد و کلمه دصریو صبت و چو
 بی من دستله مردم را سر بر بینه در آید و نه من
 برایش دست بایم و دست بر آنها را بین نمایم و سرخه
 در دران و کمر کاه در و مید آید سلماں کصف عده ای
 صبت و چو کصف کیم کمزور و غیر کما و چو شا شد در

چکانند و رز بخبار پیش که این در زیر دارم رو کشند
 و ایند عالا با جود و لذت خفا باید که خدا آلا
 سبل بید خواه خدا همیش چهو و قدان دلا
 حول و کا حوة آلا باشد العی الخظیم

شعر عجم ۲۷۸ و گل ۳۱۱ دو هجری هزارم

خدا صرفت او روزند و نعمه نام تو صفت
 فوکی است و صریخ تو چکونه دست دیوکفت باشی به
 نام من فنیخو دیوکفت و عایمن در زمی کاه
 بسند دکار من این دست که مردم را در عکرو و سوس
 اعذار فرم ناسبو و دس افسه و در دل سید شند و چنان
 کو سید سلیمانی تصفت ام معیون علاج او را چه با چکو
 دیوکفت با بنی الله چرکت کوش با گردان و من و خصه
 زرد الک و سکم ریخان در زیر دارم او را کشند این دعا مل
 تا بجه و لارند شفای ماید کا دعواه ل دیده لخواه

مفعو لحقن واه طیوالعبادت اسدی
 اسدی اعلم ۹۱۰ ۱۱۸ ۱۳۶ ۹۹۶
۱۱۱ ۱۴۹ دوچشم دزد حضرت آرد
 حضرت سلمان فرموده ای دلو نام توصیت و مفاسد
 تو کجاست و خزر تو بروم حکومه نیست دلو لطف
 باینی دله نام من مرقو درست و سکنه ورمه و ریزه
 آست چنین مردم در زدن و هموز راست جز زندگی
 رف و مرد و رهیان را نزدی و دل هر در امر لذت
 چنان که راز بهم پر زد شوی و نفت علاج چه بشد مرقو
 کفت ریبو و حصینه ل سعید و رزیر را فن او دو
 کشند و ایند عمار ارن با جوز و ارد اینست شوی
 آنہ من سلمان و آنہ لسمیر احمد الحسن
 کلا سعلوا و علی اتوی مسلمین ۹۹۶ ۱۴۹
 دو میل هم دزد حضرت آورده حضرت سلمان

او را دند ناشد مرغ و درست
 و سر دگر مانند مرغ فریادی معون نام تو حسبت
 و عایی نو در کی باشد و بی نو بر مردم چه هشته
 و یو یکفت باینی اله نام فحری است و عایی من در طرا
 هشته و مدی من دست که عقل رز مردم کم کنم
 سینه ی یکفت خلاج او پهنه دیو یکفت من مرگرد کان
 و مغزه هدایم و زیره سایه در هم مکشته کو زند
 بیدوست مار و خار مفیلند و زیر لام من اود و دو
 علاج سخه دیو هم هشتہ در زند حضرت سلطان
 او را دند حضرت فریادی یکفت نام تو حسبت و مکانت
 نو کی پهنه و صدر نو هم مردم چه نوع است دیو یکفت
 نام من سیر اس سرت و مکانت من در سه باهم
 و آد و که بی نام حدایی یکفت باشد حون در اسیام
 را که من او را بپرس و حنی یه ای یکیم نازیام

سر زانند و هوش بخ سلیمان نفت علاج او چهار
 دیو کفت ایند عمار اینسته در آب بخشد و رات
 در سر کند که شفای بیکلا الهری و حا
سرا الدینا و حبوب الصبح و ب الملاکة
و الروح ۹۹۹۹۹۹۹۹۱۴۳۱۲۱۶۱۴۳۱۲۱۱۱

۱۱ ۱۱ ام عمره ههو هو هو هو هو هو هو
 عمره دو
 در نزد حضرت سلیمان او روز دی خضرت روحونام لویا
 و مقام توکی است و حضر توکی نوع است دیو کفت
 نام من طهر است و جای من در باعده سلیمان دیگر
 آب روان دیگی من رکنند و رینه مردم صول نام
 نا کاهل سو زدن چنان کنند هارون زن فری دست به سلیمان
 سلیمان نفت علاج او چه بکند دیو کفت ریزه و لک دیگر دیگر
 و حزماء باهم معرفی نهیم بخود شفای بیکلا و دیگر دیگر

باجود وارد شفای بادی باید پایمالک التهدی
لیر لون کرد حکومی ماسته اللہ خان و راه حق
و لا حول ولا قوّة الا با سه العلی قطم سعد
سعد ان لا اله الا الله و اسعد ان علیا
حکی الله بادی العالمین دیوپنی هم در تردد حضرت
بلینا او رهند حضرت فرمود نام نوصیت و مخفی توکی
و صزر تو حکومی نیست دیوگفت نام من شناس دیورت
و من خاص من در کنسته خانه نایسنده من لیکن که کار و طا
که با کم بقی و بدم نادرست و کم برداشته عدهج او
محظی را در آنکه بمنزد و آبا و را در امر زام بمنزد خوب شود
دیوینی به کیم در تردد حضرت بلینا او رهند صورت پیشت
پیشت و همیشہ بلینا گفت ارطعون نام نوصیت
و مخلخانه کیست و صزر تو هم در حکومی نیست دیوگفت
نام فرنگ سوشن دیورت و بیهی هنر لیکن مردم هم در زرم

زور میتا زن و سو ہر صب سو سینا کنت بلاج
 او چہ پس دیکفت در میتا حب لاحول ولا قوہ الہ
 ایع العطیم سخواند لھر دلنا دی خند و رکش جو دنے
 دا سید عارا در خدا شہان کند ناریم پر بفرمان الہ

الله الرحمن الرحيم

و ان کیا دا الذین کفرہا لیں یقونت بالصیاد
 لما سمعوا الذکر لہو و یقیلون انہ لمحیون
 و ما هوا لذکر لکو للعالمین

درج 22 و 23 صفحہ ۹۹ مولود

دیوی چاہ دیم درز و خوت سینا او ردم فرسو
 ای دیوی چاہ داری و کھانا نو کیست و خرقوں
 چکونہرت دیکفت نام فرشت دیویست دیکی
 من و نست کہ زخم بدی درین مردم بدید آقدم
 او رکش دیز عارا باشد فر عصر بنو شیرداد

دوران ایل زردو روزان رئیس کجور زد و فدر بر رئیس بالد
شخا پاپ ۱۹۱۴ محرم ط ۱۳۸۴ هجری
۱۳۹۹ مه دیپاہم در تزویز
 سپاه اوردند حضرت فرموده علیهم نام تو صفت و مکان
 دو دور کیست و حضرت تو برم حکومت دو کنگره کفت
 من زرگش دیوبخت و مکان من در خاور کاهان
 و میری من دنک طغناه هزار سال نم کجهه شیخ اسکن
 کند و سرخ سخ غلایح ریشکه اخن ادم قوچ کوه طرا
 در تزویز دو دکشنده و اسد عارا با خود درین شخا پاپ
شراصیا ای حق اسوه الاول والآخر
والظاهر والباطن وهو بعد شیئ م ۱۳۹۹ مه
۱۳۹۹ مادمه ۱۱۲۶ ایونی چهارم نتو حضرت سپاه
 اوردند حضرت فرمونام تو صفت و مکان تو کیست
 دیپاہم فرمودم حکومت دیوبخت نام من فرمودم
 مساقیه

مقام من در سر راه همایند و بی ری من رکن هست
 پرسه مردم افکتم آبیت صحت بر شنید و بزرگ و بیش
 سویز سینه تهفت علاج او صه کوهه باشد و بیکفت پیش
 رو باه باز زهره رو باه باستشان پیش و درینی حکایت
 دیز عالا با خود و لارق شفا پاد اطهار اطهار احمد الله

السُّخَاءُ النَّافِعُ لِسَعْيِنِ اَعْلَمُ اَعْلَمُ اَعْلَمُ

حاکم ۱۱۳۲ م ۱۱۴۰ ع و و جو و جو و جو و جو
 دلو پی چشم نزد خضرانی اور وند و های و بُرت
 خضرانه مودنام تو صبت و مکان تو کی بست و پیمه
 ببردم رسانی تهفت نام سکنه سرت و مقام من در
 خانه هاره که باسته و خضرانه ببردم رسکه عقل نزد مردم
 بیزم و در دشکم با وطن هر نام مددح رسکه صندل
 و برکت زیتون و فخر عدایم و موسسه که بستانه فردی
 در زیر و این حکیمت و اینه و عمار ادر زیر بابر و سرمه

شاید ۱۱۱۲ ۹۹۹ ع موم سه دل

ه و سه کلا دوینی پشم خود حضرت سیدنا ام
حضرت فرموده نام دری و مقام تو کیست و صریح
بردم صیت دیگفت یابنی اسرار پویشت نام که همان داشت
در سر کو جدا مقام فرمات و بی من را که مردم را رسماً بازم
همبار کرد اینم خانجی در سرخ افسد سیدنا لطف علاج او پنهان
دویشتان کو سفید و سبزه داده و زیر و این داده کند و ایندی را
مبتک و نظر نداشتند اخزو دارد و خاید مسلط اینست
ابوکا و ملکا طام و حنا هو هوا کو دساده سوا
به محمل حق سکن می تازدند سر بر

ترس سر بر سر ۱۱۱۸ ۵۲۳۶ ۹۹۹۹ ۲۲۲۰ ج
کلا دوینی پشم خود فرمود حضرت اور دند خضرت فرمود
چه نام دری و مقام تو کیست و اینست تو بردم چه نوع را
دیگفت یابنی اللہ نا پهون زعفران دویست و مقام من

درز

د مقام در ز دیک بینی او م است و صر من ر د کنکه در دیک
 در د دل ب مردم ا تکنیم س لینه کفت علاج او ص بید و دیگر
 قدری بر خند و موی کر په د رزیر و فشن حکمت نه که
 سخای ا بد و د میز عالا با جو و در د ما ا لد را احمد
حق تو طل را غواص او د سرمه دعا جبل
ستکوا بقا افع اتع ۱۹۹۹ مهر

۱	۲	۰	۲	۹	۹	۶	۲	۱	۶	۲	۰
۱	۳	۱	۰	۱	۲	۴	۰	۳	۰	۴	۰
۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰

ک ۲۱۰۰ ۰۰ م ط ۷۶۰۰۰۰۰ د د د د د د

دو پنی په هشتم ز د حضرت س لنه آ مد حضرت با ذ میو
 چه نام ولدی و مقام تو کی است و صر دادیت
 تو ب مردم چه نوع است د پو کفت بانی د نام من
 ر بیاف د لورت و مقام من در کورسنه س لنه و بی
 من ر د کنکه حون ر د کورسنه پو کفت بند زند مروده در اندیشم

بُوسته رکور و باتی پائید و عبادت و طبعت حق تعالیٰ
 لندول رسن محو کرد این علاج او کانی را پایا نایه حرس
 درینی او کچاند و اینه عارا با خود در دیگه ریام
۱۹۹۹ هجری قم طالع ۱۱۲۳

بُوسته رکور و پیچه هم در نزد خضرت
 آور و ز خضرت نرموده نام در ری مقام لوکی
 مرض بر نوبت مکلام و علاج او صفت دیگه بگفت نامن
 کاستول رسن و مقام همن در سقف خانه هاشمه خضر من
 اسکه مردم را بپر شانم که همیشه خالق باشد ملایعی
 که این خلسم را با خود در دشخواهی با اللئه ۱۹۹۹
۱۹۹۹ هجری قم طالع ۱۱۲۲

دو پیشتم معمور از نزد خضرت مدهان آور و ز خضر
 فرموده تو صفت و مکلام نوکی است و خضر تو کلام و علایی
 تو صفت دیگه بگفت نامش مکونه و مکن من در محیر میرز